(٢١) سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ مَكِّيَّةٌ (٧٣) آياتها ١١٢ ركوعاتها ٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِيْ غَفْلَةٍ مُّعْرِضُوْنَ ۝١
مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنْ رَّبِّهِمْ مُّحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوْهُ
وَهُمْ يَلْعَبُوْنَ ۝٢ لَاهِيَةً قُلُوْبُهُمْ ؕ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى ۖ
الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۖ هَلْ هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۚ اَفَتَاْتُوْنَ
السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ۝٣ قٰلَ رَبِّيْ يَعْلَمُ الْقَوْلَ
فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۫ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝٤
بَلْ قَالُوْٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍۢ بَلِ افْتَرٰىهُ بَلْ هُوَ
شَاعِرٌ ۚۖ فَلْيَاْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَآ اُرْسِلَ الْاَوَّلُوْنَ ۝٥ مَآ
اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا ۚ اَفَهُمْ يُؤْمِنُوْنَ ۝٦
وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ
فَسْـَٔلُوْٓا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٧

સૂરતુલ અમ્બિયાઅ્

મક્કી હૈ, ઇસમેં (૧૧૨) આયતેં ઔર (૭) રુકૂઅ હૈં

બિસ્મિલ્લા હિર્રહ્મા નિર્રહીમ

અલ્લાહકે નામસે શુરૂઅ જો નિહાયત મેહરબાન રહેમવાલા

ઇક્-ત-રબા લિન્નાસિ હિસાબુહુમ
લોગોંકા હિસાબ નઝદીક

વહુમ ફી ગફ્-લતિમ મુઅ્-રિદૂન ૧
ઔર વો ગફલત મેં મુંહ ફેરે હૈં.

મા યઅ્-તીહિમ મિન ઝિકરિમ મિર
જબ ઉનકે રબ કે પાસ સે ઉન્હેં કોઈ નઈ નસીહત આતી હૈ

રબ્બિહિમ મુહ્-દસિન ઇલ્લસ્-ત-મઊહુ
તો ઉસે નહીં સુનતે

વહુમ યલ્અબૂન ૨ **લાહિ-યતન કુલૂબુહુમ** ط **વ અસર્રુન**
મગર ખેલતે હુએ. ઉનકે દિલ ખેલમેં પળે હૈં, ઔર

નજ્વલ ق **લઝીના ઝ્-લમૂ** ق **હલ હાઝા ઇલ્લા બ-શરુમ મિસ્લુકુમ** ج
ઝાલિમોંને આપસમેં ખુફિયા મશ્વરત કી, કે યે કૌન હૈં એક તુમ્હી જૈસે આદમી તો હૈં,

અ-ફ-તઅ્-તૂનસ સિહ્રા વ અન્તુમ તુબ્સિરૂન ○ **કાલા રબ્બી**
ક્યા જાદૂ કે પાસ જાતે હો દેખભાલ કર. નબી ને ફરમાયા મેરા રબ

યઅ્-લમુલ કવ્લા ફિસ સમાઇ વલ અરદિ ز **વહુવસ સમીઉલ અલીમ** ○
જાનતા હૈ આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હર બાત કો ઔર વહી હૈ સુનતા જાનતા.

બલ કાલૂ અદ્ગાસુ અહ્લામિમ બલિફ્-તરાહુ બલ હુવા શાઇર ج
બલ્કે બોલે પરેશાન ખ્વાબેં હૈં બલ્કે ઉનકી ઘળત હૈ બલ્કે યે શાયર હૈં,

ફલ યઅ્-તિના બિ-આ-યતિન કમા ઉરસિલલ અવ્વલૂન ○ **મા**
તો હમારે પાસ કોઈ નિશાની લાએં જૈસે અગલે ભેજે ગએ થે.

આ-મ-નત કબ્લહુમ મિન કર્-યતિન અહ-લક્નાહા ج **અ-ફહુમ**
ઇનસે પેહલે કોઈ બસતી ઈમાન ન લાઈ જિસે હમને હલાક કિયા તો ક્યા યે

યુઅ્-મિનૂન ○ **વમા અર્સલ્ના કબ્લકા ઇલ્લા રિજાલન નૂહી**
ઈમાન લાએંગે. ઔર હમને તુમસે પેહલે ન ભેજે મગર મર્દ જિન્હેં હમ વહી કરતે

ઇલય્હિમ ફસ્અલૂ અહ-લઝ ઝિકરિ ઇન કુન્તુમ લા તઅ્-લમૂન ○
તો અય લોગો ઇલ્મ વાલોંસે પૂછો અગર તુમ્હેં ઇલ્મ ન હો.

وَمَا جَعَلْنٰهُمْ جَسَدًا لَّا يَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَمَا
كَانُوْا خٰلِدِيْنَ ۝٨ ثُمَّ صَدَقْنٰهُمُ الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنٰهُمْ
وَمَنْ نَّشَاۤءُ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِيْنَ ۝٩ لَقَدْ اَنْزَلْنَاۤ
اِلَيْكُمْ كِتٰبًا فِيْهِ ذِكْرُكُمْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝١٠ وَكَمْ
قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَّاَنْشَاْنَا
بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ۝١١ فَلَمَّاۤ اَحَسُّوْا بَاْسَنَاۤ اِذَا
هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُوْنَ ۝١٢ لَا تَرْكُضُوْا وَارْجِعُوْۤا اِلٰى مَاۤ
اُتْرِفْتُمْ فِيْهِ وَمَسٰكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُوْنَ ۝١٣ قَالُوْا
يٰوَيْلَنَاۤ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝١٤ فَمَا زَالَتْ تِّلْكَ
دَعْوٰىهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَصِيْدًا خٰمِدِيْنَ ۝١٥ وَمَا
خَلَقْنَا السَّمَاۤءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ۝١٦
لَوْ اَرَدْنَاۤ اَنْ نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّاۤ ۖ
اِنْ كُنَّا فٰعِلِيْنَ ۝١٧ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى

الْبَاطِلِ منزل ٤ 450

વમા જઅલ્નાહુમ જ-સ-દલ લા
ઔર હમને ઉન્હેં ખાલી બદન ન બનાયા
યઅ-કુલૂનત્ તઆમ વમા કાનૂ
કે ખાના ન ખાએં ઔર ન વો દુનિયામેં
ખાલિદીન ○ સુમ્મ સ-દક્નાહુમુલ
હમેશા રહેં. ફિર હમને અપના વા'દા ઉન્હેં સચ્ચા કર દિખાયા
વઅ્-દ ફ-અન્જય્નાહુમ વ મન નશાઉ
તો ઉન્હેં નજાત દી ઔર જિનકો ચાહી
વ અહ્-લક્નલ મુસ્રિફીન ○ લ-કદ
ઔર હદ સે બઢને વાલોંકો હલાક કર દિયા. બેશક
અન્ઝલ્ના ઇલય્કુમ કિતાબન ફીહિ
હમને તુમ્હારી તરફ એક કિતાબ ઉતારી જિસમેં
ઝિકરુકુમ ط અ-ફલા તઅ્કિલૂન ○ વ કમ કસમ્ના મિન કર-યતિન
તુમ્હારી નામ-વરી હૈ, તો ક્યા તુમ્હેં અકલ નહીં. ઔર કિતની હી બસ્તિયાં હમને તબાહ કરદી
કાનત ઝાલિ-મતંવ્ વ અન્શઅ્-ના બઅ્-દહા કવ્મન આ-ખરીન ○
કે વો સિતમગાર થીં ઔર ઉનકે બાદ ઔર કૌમ પૈદા કી.
ફ-લમ્મા અ-હસ્સૂ બઅ્-સના ઇઝા હુમ મિન્હા યરકુદૂન ○ લા તરકુદૂ
તો જબ ઉન્હોંને હમારા અઝાબ પાયા જભી વો ઉસસે ભાગને લગે. ન ભાગો
વરજિઊ ઇલા મા ઉત્રિફતુમ ફીહિ વ મસાકિનિકુમ લ-અલ્લકુમ
ઔર લૌટકે જાઓ ઉન આસાઇશોં કી તરફ જો તુમકો દી ગઈ થીં ઔર અપને મકાનોં કી તરફ, શાયદ તુમસે
તુસ્અલૂન ○ કાલૂ યા વય્-લના ઇન્ના કુન્ના ઝાલિમીન ○ ફમા ઝાલત
પૂછના હો. બોલે હાય ખરાબી હમારી બેશક હમ ઝાલિમ થે. તો વો
તિલ્ક દઅ્-વાહુમ હત્તા જઅલ્નાહુમ હસીદન ખામિદીન ○
યહી પુકારતે રહે યહાં તક કે હમને ઉન્હેં કર દિયા કાટે હુએ બુઝે હુએ.
વમા ખલક્-નસ સમાઅ વલ અરદ વમા બય્-નહુમા લાઇબીન ○
ઔર હમને આસમાન ઔર ઝમીન ઔર જો કુછ ઉનકે દરમિયાન હૈ અબસ ન બનાએ.
લવ્ અ-રદના અન નત્તખિઝ લહ્-વલ લત્તખઝ્-નાહુ મિલ લદુન્ના
અગર હમ કોઈ બહલાવા ઇખ્તિયાર કરના ચાહતે તો અપને પાસ સે ઇખ્તિયાર કરતે,
ઇન કુન્ના ફાઇલીન ○ બલ નકઝિફુ બિલ હકકિ અ-લલ
અગર હમેં કરના હોતા. બલ્કે હમ હક્ક કો બાતિલ પર ફેંક મારતે હૈં

اَلْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهٗ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ ؕ وَلَكُمُ الْوَيْلُ
مِمَّا تَصِفُوْنَ ﴿١٨﴾ وَلَهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
وَمَنْ عِنْدَهٗ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ
وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُوْنَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لَا يَفْتُرُوْنَ ﴿٢٠﴾ اَمِ اتَّخَذُوْٓا اٰلِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ
هُمْ يُنْشِرُوْنَ ﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيْهِمَآ اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ
لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
يَصِفُوْنَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُوْنَ ﴿٢٣﴾
اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ ۚ
هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِىَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِىْ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِىْٓ اِلَيْهِ اَنَّهٗ لَآ
اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدُوْنِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ

બાતિ઼લિ ફ-યદ્-મગ઼ુહૂ ફ-ઇઝ઼ા હુવા
તો વો ઉસકા ભેજા નિકાલ દેતા હૈ તો જભી વો
ઝાહિક઼ ط વ લકુમુલ વય્લુ મિમ્મા
મિટ કર રેહ જાતા હૈ, ઔર તુમ્હારી ખરાબી હૈ ઉન બાતોંસે
તસિ઼ફૂન O વ લહૂ મન ફિસ
જો બનાતે હો. ઔર ઉસીકે હૈં જિતને
સમાવાતિ વલ અર્દ઼ ط વ મન ઇન્દહૂ
આસમાનોં ઔર ઝમીનમેં હૈં, ઔર ઉસકે પાસ વાલે
લા યસ્તક્બિરૂના અન ઇબા-દતિહી
ઉસકી ઈબાદત સે તકબ્બુર નહીં કરતે
વલા યસ્તહ્સિરૂન ج યુસબ્બિહૂનલ
ઔર ન થકેં.
લય્લા વન્નહારા લા યફતુરૂન O અમિત ત-ખ઼ઝ઼ૂ આલિ-હતમ
રાત દિન ઉસકી પાકી બોલતે હૈં ઔર સુસ્તી નહીં કરતે. ક્યા ઉન્હોંને ઝમીન મેંસે કુછ ઐસે ખુદા
મિનલ અરદિ હુમ યુન્શિરૂન O લવ્ કાના ફીહિમૉ આલિ-હતુન
બના લિએ હૈં કે વો કુછ પૈદા કરતે હૈં. અગર આસમાન વ ઝમીન મેં
ઇલ્લલ્લાહુ લ-ફ-સ-દતા ج ફ-સુબ્હાનલ્લાહિ રબ્બિલ અ઼રશિ
અલ્લાહકે સિવા ઔર ખુદા હોતે તો ઝરૂર વો તબાહ હો જાતે, તો પાકી હૈ અલ્લાહ અર્શ કે માલિક કો
અમ્મા યસિ઼ફૂન O લા યુસ્અલુ અ઼મ્મા યફ-અ઼લુ વહુમ યુસ્અલૂન O
ઉન બાતોંસે જો યે બનાતે હૈં. ઉસસે નહીં પૂછા જાતા જો વો કરે ઔર ઈન સબસે સવાલ હોગા.
અમિત ત-ખ઼ઝ઼ૂ મિન દૂનિહીં આલિ-હહ્ ط ક઼ુલ હાતૂ બુરહા-નકુમ ج
ક્યા અલ્લાહકે સિવા ઔર ખુદા બના રખ્ખે હૈં, તુમ ફરમાઓ અપની દલીલ લાઓ,
હાઝ઼ા ઝ઼િક્રુ મમ્ મઇયા વ ઝ઼િક્રુ મન ક઼બ્લી ط બલ અક-સરુહુમ
યે કુરઆન મેરે સાથ વાલોંકા ઝિકર હૈ ઔર મુઝસે અગલોં કા તઝકિરા, બલ્કે ઉનમેં અક્સર
લા યઅ્-લમૂનલ ۙ હ઼ક્ક઼ા ફ-હુમ મુઅ્-રિદૂન O વમૉ અર્સલ્ના
હક કો નહીં જાનતે, તો વો રૂ-ગરદાં હૈં. ઔર હમને
મિન ક઼બ્લિકા મિર રસૂલિન ઇલ્લા નૂહીં ઇ-લય્હિ અન્નહૂ લૉ
તુમસે પેહલે કોઈ રસૂલ ન ભેજા મગર યે કે હમ ઉસકી તરફ વહી ફરમાતે કે
ઇલાહા ઇલ્લૉ અના ફઅ્-બુદૂન O વ ક઼ાલુત ત-ખ઼-ઝ઼ર રહ઼્માનુ
મેરે સિવા કોઈ મા'બૂદ નહીં તો મુઝી કો પૂજો. ઔર બોલે રહમાન ને બેટા ઈખ્તિયાર કિયા

وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ؕ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُوْنَ ۝ لَا يَسْبِقُوْنَهٗ
بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ ۝ يَعْلَمُ مَا
بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُوْنَ ۙ اِلَّا
لِمَنِ ارْتَضٰى وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُوْنَ ۝ وَمَنْ
يَّقُلْ مِنْهُمْ اِنِّيْۤ اِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِهٖ فَذٰلِكَ نَجْزِيْهِ
جَهَنَّمَ ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ۝ اَوَلَمْ يَرَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا
رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ؕ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ
حَيٍّ ؕ اَفَلَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ وَجَعَلْنَا فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ
اَنْ تَمِيْدَ بِهِمْ ۪ وَجَعَلْنَا فِيْهَا فِجَاجًا سُبُلًا
لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ۝ وَجَعَلْنَا السَّمَآءَ سَقْفًا
مَّحْفُوْظًا ۚۖ وَّهُمْ عَنْ اٰيٰتِهَا مُعْرِضُوْنَ ۝
وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

વ-લદન સુબ્હાનહૂ ط બલ ઇબાદુમ
પાક હૈ વો, બલ્કે બન્દે હૈં

મુક-રમૂન ۝ લા યસ્બિકૂ-નહૂ
ઇઝઝત વાલે. બાતમેં ઉસસે સબકત નહીં કરતે

બિલ કવ્લિ વહુમ બિ-અમ્રિહી
ઔર વો ઉસીકે હુકમ પર

યઅ-મલૂન ○ યઅ-લમુ મા બયના
કારબન્દ હોતે હૈં. વો જાનતા હૈ જો ઉનકે આગે હૈ

અયદીહિમ વમા ખલ્ફહુમ વલા
ઔર જો ઉનકે પીછે હૈ ઔર

યશ્ફઊના ۙ ઇલ્લા લિ-મનિર્-તદા
શફાઅત નહીં કરતે મગર ઉસકે લિએ જિસે વો પસન્દ ફરમાએ

વહુમ મિન ખશ્યતિહી મુશ્ફિકૂન ○ વ મંય્ યકુલ મિન્હુમ ઇન્ની
ઔર વો ઉસકે ખૌફ સે ડર રહે હૈં. ઔર ઉનમેં જો કોઈ કહે કે મૈં

ઇલાહુમ મિન દૂનિહી ફ-ઝાલિકા નજઝીહિ જહન્નમ ط કઝાલિકા
અલ્લાહકે સિવા મા'બૂદ હૂં તો ઉસે હમ જહન્નમ કી જઝા દેંગે, હમ ઐસી હી

નજ્ઝિઝ્ ઝાલિમીન ۝ અ-વ-લમ યરલ લઝીના ક-ફરૂ અન્નસ
સઝા દેતે હૈં સિતમગારોં કો. ક્યા કાફિરોંને યે ખયાલ ન કિયા કે

સમાવાતિ વલ અરદા કા-નતા રત્કન ફ-ફ-તક્નાહુમા ط વ
આસમાન વ ઝમીન બન્દ થે તો હમને ઉન્હેં ખોલા, ઔર

જઅલ્ના મિનલ માઇ કુલ્લા શયઇન હય્ય ط અ-ફલા યુઅ-મિનૂન ○
હમને હર જાનદાર ચીઝ પાની સે બનાઈ, તો ક્યા વો ઈમાન લાએંગે.

વ જઅલ્ના ફિલ અરદિ રવાસિયા અન તમીદા બિહિમ ۚ વ જઅલ્ના
ઔર ઝમીનમેં હમને લંગર ડાલે કે ઉન્હેં લેકર ન કાંપે ઔર હમને

ફીહા ફિજાજન સુબુલલ લ-અલ્લહુમ યહ-તદૂન ○ વ જ-અલ્નસ
ઉસમેં કુશાદા રાહેં રખ્ખીં કે કહી વો રાહ પાએં. ઔર હમને

સમાઅ સક-ફમ મહફૂઝંવ્ ۛ વહુમ અન આયાતિહા મુઅ-રિદૂન ○
આસમાન કો છત બનાયા નિગાહ રખ્ખી ગઈ, ઔર વો ઉસકી નિશાનિયોં સે રૂ-ગરદાં હૈં.

વહુવલ લઝી ખ-લ-કલ લયલા વન્નહારા વશ્શમ્સા વલ ક-મર ط
ઔર વહી હૈ જિસને બનાએ રાત ઔર દિન ઔર સૂરજ ઔર ચાંદ,

كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّنْ
قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۚ أَفَإِن مِّتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ۝
كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ
وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝ وَإِذَا
رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
أَهَٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُم بِذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ
هُمْ كَافِرُونَ ۝ خُلِقَ الْإِنسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۚ سَأُرِيكُمْ
آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا
الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا
عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝ بَلْ تَأْتِيهِم
بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ
يُنظَرُونَ ۝ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن

قَبْلِكَ منزل ٤ ٤٥٣

કુલ્લુન ફી ફ-લકિંય્ યસ્બહૂન O
હર એક એક ઘેરે મેં તેર રહા હૈ.
વમા જઅલ્ના લિ-બ-શરિમ મિન
ઔર હમને તુમસે પેહલે કિસી આદમી કે લિએ દુનિયામેં
કબ્લિકલ ખુલ્દ ♭ અ-ફ-ઇમ મિત્તા
હમેશગી ન બનાઈ, તો ક્યા અગર તુમ ઈન્તેકાલ ફરમાઓ
ફ-હુમુલ ખાલિદૂન O કુલ્લુ નફસિન
તો યે હમેશા રહેંગે. હર જાન કો
ઝાઇ-કતુલ મૌત ♭ વ નબ્લૂકુમ બિશ
મૌત કા મઝા ચખના હૈ, ઔર હમ તુમ્હારી આઝમાઈશ
શર્રિ વલ ખય્રિ ફિત્નહ ♭
કરતે હૈં બુરાઈ ઔર ભલાઈ સે, જાંચને કો,
વ ઇલય્ના તુર-જઊન O વ ઇઝા રઆકલ લઝીના ક-ફરૂ ઇંય્
ઔર હમારી હી તરફ તુમ્હેં લૌટકર આના હૈ. ઔર જબ કાફિર તુમ્હેં દેખતે હૈં તો
યત્તખિઝૂ-નકા ઇલ્લા હુઝુવા ♭ અ-હાઝલ લઝી યઝ્કુરુ આલિ-હ-તકુમ
તુમ્હેં નહીં ઠેહરાતે મગર ઠઠ્ઠા, ક્યા યે હૈં વો જો તુમ્હારે ખુદાઓં કો બુરા કેહતે હૈં,
વહુમ બિ-ઝિકરિર રહમાનિ હુમ કાફિરૂન O ખુલિકલ ઇન્સાનુ
ઔર વો રહમાન હી કી યાદ સે મુન્કિર હૈં. આદમી
મિન અ-જલ ♭ સ-ઉરીકુમ આયાતી ફલા તસ્તઅ્જિલૂન O
જલ્દબાઝ બનાયા ગયા, અબ મૈં તુમ્હેં અપની નિશાનિયાં દિખાઉંગા મુઝસે જલ્દી ન કરો.
વ યકૂલૂના મતા હાઝલ વઅ્દુ ઇન કુન્તુમ સાદિકીન O
ઔર કેહતે હૈં કબ હોગા યે વા'દા અગર તુમ સચ્ચે હો.
લવ્ યઅ્લમુલ લઝીના ક-ફરૂ હીના લા યકુફ-ફૂના અંવ્
કિસી તરહ જાનતે કાફિર ઉસ વક્ત કો જબ ન રોક સકેંગે
વુજૂહિહિમુન નારા વલા અન ઝુહૂરિહિમ વલા હુમ યુન્સરૂન O
અપને મૂંહોં સે આગ ઔર ન અપની પીઠોં સે ઔર ન ઉનકી મદદ હો.
બલ તઅ્તીહિમ બગ્તતન ફ-તબ્હતુહુમ ફલા યસ્તતીઊના
બલ્કે વો ઉનપર અચાનક આ પળેગી તો ઉન્હેં બે-હવાસ કર દેગી ફિર ન વો ઉસે ફેર સકેંગે
રદ્-દહા વલા હુમ યુન્ઝરૂન O વ લ-કદિસ્તુહ-ઝિઆ બિ-રુસુલિમ મિન
ઔર ન ઉન્હેં મોહલત દી જાએગી. ઔર બેશક તુમસે અગલે રસૂલોંકે સાથ ઠઠ્ઠા કિયા ગયા

قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝ قُلْ مَنْ يَّكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ
وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ ۭ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ
مُّعْرِضُوْنَ ۝ اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَا ۭ
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُوْنَ ۝
بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُلَاۗءِ وَاٰبَاۗءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۭ
اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ۭ
اَفَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ۝ قُلْ اِنَّمَآ اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ ڮ
وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاۗءَ اِذَا مَا يُنْذَرُوْنَ ۝
وَلَىِٕنْ مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ
يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝ وَنَضَعُ الْمَوَازِيْنَ
الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـــًٔا ۭ وَاِنْ
كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا ۭ وَكَفٰى

કબ્લિકા ફ-હાકા બિલ્લઝીના સખિરૂ
તો મસ્ખરગી કરને વાલોંકા
મિન્હુમ મા કાનૂ બિહી યસ્તહઝિઊન ૦
ઠઠ્ઠા ઉન્હીંકો લે બૈઠા.
કુલ મંય્ યકલઉકુમ બિલ લય્લિ
તુમ ફરમાઓ, શબાના રોઝ તુમ્હારી કૌન નિગેહબાની
વન્નહારિ મિનર રહ્માન ط બલ હુમ અન
કરતા હૈ રહમાન સે, બલ્કે વો
ઝિક્રિ રબ્બિહિમ મુઅ્-રિદૂન ૦ અમ લહુમ
અપને રબ કી યાદ સે મુંહ ફેરે હૈં. ક્યા ઉનકે
આલિ-હતુન તમ્નઉહુમ મિન દૂનિના ط
કુછ ખુદા હૈં જો ઉનકો હમસે બચાતે હૈં,
લા યસ્તતીઊના નસ્રા અન્ફુસિહિમ વલા હુમ મિન્ના યુસ્હબૂન ૦
વો અપની હી જાનોં કો નહીં બચા સકતે ઔર ન હમારી તરફ સે ઉનકી યારી હો.
બલ મત્તઅ્-ના હૉ-ઉલાઇ વ આબા-અહુમ હત્તા તાલા અ-લય્હિમુલ
બલ્કે હમને ઉનકો ઔર ઉનકે બાપ-દાદાકો બરતાવા દિયા યહાં તક કે ઝિન્દગી ઉનપર દરાઝ હુઈ,
ઉમુર ط અ-ફલા ય-રવ્ના અન્ના નઅ્-તિલ અર્દા નન્કુસુહા મિન
તો ક્યા નહીં દેખતે કે હમ ઝમીન કો ઉસકે કિનારોં સે ઘટાતે આ રહે હૈં,
અત્રાફિહા ط અ-ફ-હુમુલ ગાલિબૂન ૦ કુલ ઇન્નમૉ ઉન્ઝિરુકુમ
તો ક્યા યે ગાલિબ હોંગે. તુમ ફરમાઓ કે મૈં તુમકો સિર્ફ વહી સે ડરાતા હૂં
બિલ વહ્યિ ڮ વલા યસ્મઉસ સુમ્મુદ દુઆઆ ઇઝા મા યુન્ઝરૂન ૦
ઔર બહરે પુકારના નહીં સુનતે જબ ડરાએ જાએં.
વ લ-ઇમ મસ્સત્હુમ નફ્-હતુમ મિન અઝાબિ રબ્બિકા લ-યકૂલુન્ના યા
ઔર અગર ઉન્હેં તુમ્હારે રબ કે અઝાબ કી હવા છૂ જાએ તો ઝરૂર કહેંગે, હાય
વય્-લનૉ ઇન્ના કુન્ના ઝાલિમીન ૦ વ ન-દઉલ મવાઝીનલ કિસ્તા
ખરાબી હમારી ! બેશક હમ ઝાલિમ થે. ઔર હમ અદલ કી તરાઝૂએં રખેંગે
લિ-યવ્મિલ કિયા-મતિ ફલા તુઝ્-લમુ નફ્સુન શય્આ ط વ ઇન
કયામત કે દિન તો કિસી જાન પર કુછ ઝુલ્મ ન હોગા, ઔર અગર
કાના મિસ્કાલા હબ્બતિમ મિન ખર-દલિન અ-તય્ના બિહા ط વ કફા
કોઈ ચીઝ રાઈ કે દાને કે બરાબર હો તો હમ ઉસે લે આએંગે, ઔર હમ કાફી હૈં

بِنَا حٰسِبِيْنَ ۝٤٧ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ الْفُرْقَانَ
وَضِيَآءً وَّذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝٤٨ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُوْنَ ۝٤٩
وَهٰذَا ذِكْرٌ مُّبٰرَكٌ اَنْزَلْنٰهُ ؕ اَفَاَنْتُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ۝٥٠
وَلَقَدْ اٰتَيْنَآ اِبْرٰهِيْمَ رُشْدَهٗ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ
عٰلِمِيْنَ ۝٥١ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيْلُ
الَّتِيْٓ اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُوْنَ ۝٥٢ قَالُوْا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا
لَهَا عٰبِدِيْنَ ۝٥٣ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ
فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٥٤ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ
اَنْتَ مِنَ اللّٰعِبِيْنَ ۝٥٥ قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الَّذِيْ فَطَرَهُنَّ ۖ وَاَنَا عَلٰى
ذٰلِكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ۝٥٦ وَتَاللّٰهِ لَاَكِيْدَنَّ
اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوْا مُدْبِرِيْنَ ۝٥٧ فَجَعَلَهُمْ

બિના હાસિબીન ○ વ લ-કદ આ-તય્ના
હિસાબ કો. ઔર બેશક હમને
મૂસા વ હારૂનલ ફુરકાના વ દિયાઅંવ્
મૂસા ઔર હારૂનકો ફૈસલા દિયા ઔર ઉજાલા
વ ઝિકરલ લિલ મુત્તકીન ○
ઔર પરહેઝગારોંકો નસીહત.
અલ્લઝીના યખ્શવ્ના રબ્બહુમ
વો જો બે-દેખે અપને રબ સે ડરતે હૈં
બિલ ગય્બિ વહુમ મિનસ સા-અતિ
ઔર ઉન્હેં કયામત કા
મુશ્ફિકૂન ○ વ હાઝા ઝિકરુમ
અન્દેશા લગા હુવા હૈ. ઔર યે હૈ બરકત વાલા ઝિક્ર
મુબા-રકુન અન્ઝલ્નાહ્ ط અ-ફ-અન્તુમ લહૂ મુન્કિરૂન ○ વ લ-કદ
કે હમને ઉતારા, તો ક્યા તુમ ઈસકે મુન્કિર હો. ઔર બેશક
આ-તય્ના ઇબ્રાહીમા રુશ્દહૂ મિન કબ્લુ વ કુન્ના બિહી આલિમીન ○
હમને ઈબ્રાહીમ કો પેહલે હી સે ઉસકી નેક રાહ અતા કરદી ઔર હમ ઉસસે ખબરદાર થે.
ઇઝ્ કાલા લિ-અબીહિ વ કવ્મિહી મા હાઝિહિત તમાસીલુલ લતી
જબ ઉસને અપને બાપ ઔર કૌમ સે કહા યે મૂરતેં ક્યા હૈં જિનકે
અન્તુમ લહા આકિફૂન ○ કાલૂ વ-જદ્ના આબા-અના લહા આબિદીન ○
આગે તુમ આસન મારે હો. બોલે, હમને અપને બાપ દાદા કો ઈનકી પૂજા કરતે પાયા.
કાલા લ-કદ કુન્તુમ અન્તુમ વ આબાઉકુમ ફી દલાલિમ મુબીન ○
કહા, બેશક તુમ ઔર તુમ્હારે બાપ દાદા સબ ખુલી ગુમરાહી મેં હો.
કાલૂ અજિઅ્-તના બિલ હક્કિ અમ અન્તા મિનલ લાઇબીન ○
બોલે ક્યા તુમ હમારે પાસ હક્ક લાએ હો યા યૂંહી ખેલતે હો.
કાલા બર રબ્બુકુમ રબ્બુસ સમાવાતિ વલ અરદિલ લઝી ફ-ત-રહુન્ના
કહા, બલ્કે તુમ્હારા રબ વો હૈ જો રબ હૈ આસમાનોં ઔર ઝમીન કા જિસને ઉન્હેં પૈદા કિયા,
વ અના અલા ઝાલિકુમ મિનશ શાહિદીન ○ વ તલ્લાહિ લ-અકીદન્ના
ઔર મૈં ઉસપર ગવાહોં મેંસે હૂં. ઔર મુઝે અલ્લાહ કી કસમ હૈ મૈં
અસ્નામકુમ બઅ્-દા અન તુવલ્લૂ મુદબિરીન ○ ફ-જ-અ-લહુમ
તુમ્હારે બુતોંકા બુરા ચાહૂંગા બાદ ઈસકે કે તુમ ફિર જાઓ પીઠ દેકર. તો ઉન સબકો

جُذٰذًا اِلَّا كَبِيْرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُوْنَ ۝
قَالُوْا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهٗ لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝
قَالُوْا سَمِعْنَا فَتًى يَّذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهٗٓ اِبْرٰهِيْمُ ۝ قَالُوْا
فَاْتُوْا بِهٖ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُوْنَ ۝
قَالُوْٓا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يٰٓاِبْرٰهِيْمُ ۝
قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ ۖ كَبِيْرُهُمْ هٰذَا فَسْــَٔلُوْهُمْ اِنْ كَانُوْا
يَنْطِقُوْنَ ۝ فَرَجَعُوْٓا اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْٓا اِنَّكُمْ
اَنْتُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝ ثُمَّ نُكِسُوْا عَلٰى رُءُوْسِهِمْ ۚ لَقَدْ
عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُوْنَ ۝ قَالَ اَفَتَعْبُدُوْنَ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْــًٔا وَّلَا يَضُرُّكُمْ ۝
اُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ اَفَلَا
تَعْقِلُوْنَ ۝ قَالُوْا حَرِّقُوْهُ وَانْصُرُوْٓا اٰلِهَتَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۝ قُلْنَا يٰنَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا

જુઝાઝન ઇલ્લા કબીરલ લહુમ
ચૂરા કર દિયા મગર એક કો જો ઉન સબકા બળા થા

લ-અલ્લહુમ ઇલયહિ યરજિઊન ０
કે શાયદ વો ઉસસે કુછ પૂછેં.

ક઼ાલૂ મન ફ-અલા હાઝા
બોલે કિસને

બિ-આલિ-હતિનાૅ ઇન્નહૂ લ-મિનઝ઼
હમારે ખુદાઓં કે સાથ યે કામ કિયા બેશક વો

ઝ઼ાલિમીન ０ ક઼ાલૂ સમિઅ્-ના ફતંય્
ઝાલિમ હૈ. ઉનમેંસે કુછ બોલે હમને એક જવાન કો

યઝ઼કુરુહુમ યુક઼ાલુ લહૂ ઇબ્રાહીમ ૦
ઈન્હેં બુરા કેહતે સુના જિસે ઈબ્રાહીમ કેહતે હૈં.

ક઼ાલૂ ફઅ્-તૂ બિહી અ્લૉ અઅ્-યુનિન નાસિ લ-અ્લ્લહુમ યશ્હદૂન ０
બોલે તો ઉસે લોગોંકે સામને લાઓ શાયદ વો ગવાહી દેં.

ક઼ાલૂ અ-અ્ન્તા ફ-અ્લ્તા હાઝ઼ા બિ-આલિ-હતિના યૉ ઇબ્રાહીમ ૦
બોલે કયા તુમને હમારે ખુદાઓં કે સાથ યે કામ કિયા અય ઈબ્રાહીમ.

ક઼ાલા બલ ફ-અ્-લહૂ કબીરુહુમ હાઝ઼ા ફસ્અલૂહુમ ઇન કાનૂ
ફરમાયા, બલ્કે ઈનકે ઈસ બળે ને કિયા હોગા તો ઈનસે પૂછો અગર

યન્તિક઼ૂન ０ ફ-ર-જઊ ઇલૉ અન્ફુસિહિમ ફ-ક઼ાલૂ ઇન્નકુમ અન્તુમુઝ઼
બોલતે હોં. તો અપને જી કી તરફ પલટે ઔર બોલે બેશક તુમ્હીં

ઝ઼ાલિમૂન ૦ સુમ્મા નુકિસૂ અ્લા રુઊસિહિમ ૯ લ-ક઼દ અ્લિમ્તા મા
સિતમગાર હો. ફિર અપને સરોંકે બલ ઉંધાએ ગએ, કે તુમ્હેં ખૂબ મા'લૂમ હૈ

હૉ-ઉલાઇ યન્તિક઼ૂન ０ ક઼ાલા અ-ફ-તઅ્-બુદૂના મિન દૂનિલ્લાહિ માલા
યે બોલતે નહીં. કહા, તો કયા અલ્લાહકે સિવા ઐસેકો પૂજતે હો જો ન

યન્ફઉ઼કુમ શયઅંવ્ વલા યદુર્રુકુમ ૦ ઉફ-ફિલ લકુમ વ લિમા
તુમ્હેં નફા' દે ઔર ન નુકસાન પહુંચાએ. તુફ હૈ તુમપર ઔર

તઅ્-બુદૂના મિન દૂનિલ્લાહ ↄ અ-ફલા તઅ્-કિ઼લૂન ０ ક઼ાલૂ હ઼ર્રિક઼ૂહુ વન્સુરૂ
ઈન બુતોં પર જિનકો અલ્લાહકે સિવા પૂજતે હો, તો કયા તુમ્હેં અકલ નહીં. બોલે ઈનકો જલા દો ઔર

આલિ-હ-તકુમ ઇન કુન્તુમ ફાઇલીન ０ કુલ્ના યા નારુ કૂની બરદંવ્
અપને ખુદાઓંકી મદદ કરો અગર તુમ્હેં કરના હૈ. હમને ફરમાયા અય આગ હોજા ઠન્ડી

وَّسَلٰمًا عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ۙ وَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا
فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَخْسَرِيْنَ ۚ وَنَجَّيْنٰهُ وَلُوْطًا اِلَى
الْاَرْضِ الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا لِلْعٰلَمِيْنَ ۞ وَوَهَبْنَا
لَهٗٓ اِسْحٰقَ ؕ وَيَعْقُوْبَ نَافِلَةً ؕ وَكُلًّا جَعَلْنَا
صٰلِحِيْنَ ۞ وَجَعَلْنٰهُمْ اَىِٕمَّةً يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا
وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرٰتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ
وَاِيْتَآءَ الزَّكٰوةِ ۚ وَكَانُوْا لَنَا عٰبِدِيْنَ ۙ وَلُوْطًا
اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا وَّنَجَّيْنٰهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ
كَانَتْ تَّعْمَلُ الْخَبٰٓىِٕثَ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمَ سَوْءٍ
فٰسِقِيْنَ ۙ وَاَدْخَلْنٰهُ فِيْ رَحْمَتِنَا ؕ اِنَّهٗ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۞
وَنُوْحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَنَجَّيْنٰهُ
وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ۚ وَنَصَرْنٰهُ
مِنَ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا

قَوْمَ سَوْءٍ منزل ٤ 457

વ સલામન અલૉ ઇબ્રાહીમ ૦ વ
ઔર સલામતી ઈબ્રાહીમ પર. ઔર

અરાદૂ બિહી કય્દન ફ-જઅલ્નાહુમુલ
ઉન્હોંને ઉસકા બુરા ચાહા તો હમને ઉન્હેં સબસે બઢકર

અખ્સરીન ૦ વ નજ્જય્નાહુ વ લૂતન
ઝિયાંકાર કર દિયા. ઔર હમને ઉસે ઔર લૂત કો

ઇલલ અરદ્દિલ લતી બા-રક્ના ફીહા
નજાત બખ્શી ઉસ ઝમીન કી તરફ જિસમેં હમને

લિલ આ-લમીન ૦ વ વહબ્ના લહૂ
જહાન વાલોં કે લિએ બરકત રખ્ખી. ઔર હમને ઉસે

ઇસ્હાક઼ ط વ યઅ્-ક઼ૂબ નાફિલહ ط
ઈસહાક અતા ફરમાયા, ઔર યા'કૂબ પોતા

વ કુલ્લન જઅલ્ના સાલિહીન ૦ વ જઅલ્નાહુમ અઇમ્મતંય્
ઔર હમને ઉન સબકો અપને કુરબે ખાસ કા સઝાવાર કિયા. ઔર હમને ઉન્હેં ઈમામ કિયા

યહ્દૂના બિ-અમ્રિના વ અવ્હય્નૉ ઇલય્હિમ ફિઅ્-લલ ખય્રાતિ
કે હમારે હુકમ સે બુલાતે હૈં ઔર હમને ઉન્હેં વહી ભેજી અચ્છે કામ કરને

વ ઇક઼ામસ સલાતિ વ ઈતાઅઝ ઝકાહ ج વ કાનૂ લના આબિદીન ۙ
ઔર નમાઝ બરપા રખને ઔર ઝકાત દેને કી, ઔર વો હમારી બન્દગી કરતે થે.

વ લૂતન આ-તય્નાહુ હુકમંવ્ વ ઇલ્મંવ્ વ નજ્જય્નાહુ મિનલ
ઔર લૂત કો હમને હુકૂમત ઔર ઈલ્મ દિયા ઔર ઉસે

ક઼ર-યતિલ લતી કાનત તઅ્-મલુલ ખબાઇસ ط ઇન્નહુમ કાનૂ ક઼વ્મા
ઉસ બસ્તી સે નજાત બખ્શી જો ગન્દે કામ કરતી થી, બેશક વો બુરે લોગ

સવ્ઇન ફાસિક઼ીન ۙ વ અદ-ખલ્નાહુ ફી રહ્-મતિના ط ઇન્નહૂ
બે-હુકમ થે. ઔર હમને ઉસે અપની રહમત મેં દાખિલ કિયા, બેશક વો

મિનસ સાલિહીન ۙ વ નૂહન ઇઝ નાદા મિન ક઼બ્લુ ફસ્તજબ્ના લહૂ
હમારે કુરબે ખાસ સઝાવારોંમેં હૈ. ઔર નૂહ કો જબ ઉસસે પેહલે ઉસને હમેં પુકારા તો હમને ઉસકી દુઆ

ફ-નજ્જય્નાહુ વ અહ-લહૂ મિનલ કરબિલ અઝ઼ીમ ج વ ન-સર્નાહુ
કુબૂલ કી ઔર ઉસે ઔર ઉસકે ઘર વાલોંકો બળી સખ્તી સે નજાત દી. ઔર હમને

મિનલ ક઼વ્મિલ લઝ઼ીના કઝ઼-ઝબૂ બિ-આયાતિના ط ઇન્નહુમ કાનૂ
ઉન લોગોં પર ઉસકો મદદ દી જિન્હોંને હમારી આયતેં ઝુટલાઈ, બેશક વો

قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنٰهُمْ أَجْمَعِيْنَ ۝ وَدَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ
إِذْ يَحْكُمٰنِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيْهِ غَنَمُ
الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شٰهِدِيْنَ ۝ فَفَهَّمْنٰهَا
سُلَيْمٰنَ ۚ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَّعِلْمًا ۫ وَّسَخَّرْنَا
مَعَ دَاوٗدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ ۭ وَكُنَّا فٰعِلِيْنَ ۝
وَعَلَّمْنٰهُ صَنْعَةَ لَبُوْسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِّنْۢ
بَأْسِكُمْ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ شٰكِرُوْنَ ۝ وَلِسُلَيْمٰنَ
الرِّيْحَ عَاصِفَةً تَجْرِيْ بِأَمْرِهٖٓ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِيْ
بٰرَكْنَا فِيْهَا ۭ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عٰلِمِيْنَ ۝ وَمِنَ
الشَّيٰطِيْنِ مَنْ يَّغُوْصُوْنَ لَهٗ وَيَعْمَلُوْنَ عَمَلًا
دُوْنَ ذٰلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حٰفِظِيْنَ ۝ وَأَيُّوْبَ
إِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ أَنِّيْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ
الرّٰحِمِيْنَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ

કવ્મ। સવ્ઇન ફ-અગ઼રક-નાહુમ
બુરે લોગ થે તો હમને ઉન સબકો ડુબો દિયા.
અજમઈન ○ વ દાવૂદ। વ સુલય્માન।
ઔર દાઊદ ઔર સુલેમાન કો યાદ કરો
ઇઝ઼ યહ્કુમાનિ ફિલ હરસિ઼ ઇઝ઼
જબ ખેતી કા એક ઝગળા ચુકાતે થે જબ
ન-ફશત ફીહિ ગ઼-નમુલ કૌમ ૮
રાતકો ઉસમેં કુછ લોગોંકી બકરિયાં છૂટીં,
વ કુન્ના લિ-હુક્મિહિમ શાહિદીન ۝
ઔર હમ ઉનકે હુકમ કે વકત હાઝિર થે.
ફ-ફહ્-હમ્નાહા સુલય્માન ૮
હમને વો મુઆમલા સુલૈમાન કો સમઝા દિયા,
વ કુલ્લન આ-તય્ના હુક્મંવ્ વ ઇલ્મંવ્ ز વ સખ્ખરના મઅ। દાવૂદલ
ઔર દોનોં કો હુકૂમત ઔર ઈલ્મ અતા કિયા, ઔર દાઊદ કે સાથ
જિબાલ। યુસબ્બિહ્ના વત્તૈર ط વ કુન્ના ફાઇલીન ○ વ અલ્લમ્નાહુ
પહાળ મુસખ્ખર ફરમા દિએ કે તસ્બીહ કરતે ઔર પરિન્દે, ઔર યે હમારે કામ થે. ઔર હમને ઉસે
સ્અ્તા લબૂસિલ લકુમ લિ-તુહ્સિ઼-નકુમ મિમ બઅ્-સિકુમ ૮ ફ-હલ
તુમ્હારા એક પેહનાવા બનાના સિખાયા કે તુમ્હેં તુમ્હારી આંચ સે બચાએ, તો કયા
અન્તુમ શાકિરૂન ○ વ લિ-સુલય્માનર રીહ। આસિ-ફતન તજરી
તુમ શુક્ર કરોગે. ઔર સુલૈમાન કે લિએ તેઝ હવા મુસખ્ખર કરદી કે ઉસકે હુકમ સે ચલતી
બિ-અમ્રિહી ઇલલ અરદ્લ લતી બા-રક્ના ફીહા ط વ કુન્ના બિ-કુલ્લિ
ઉસ ઝમીન કી તરફ જિસમેં હમને બરકત રખ્ખી, ઔર હમકો હર
શય્ઇન આલિમીન ○ વ મિનશ શયાતીનિ મંય્ યગૂસૂના લહૂ વ
ચીઝ મા'લૂમ હે. ઔર શૈતાનોં મેંસે વો જો ઉસકે લિએ ગોતા લગાતે ઔર
યઅ્-મલૂના અ્-મ-લન દૂના ઝ઼ાલિક ૮ વ કુન્ના લહુમ હાફિઝ઼ીન ۝
ઉસકે સિવા ઔર કામ કરતે, ઔર હમ ઉન્હેં રોકે હુએ થે.
વ અય્યૂબા ઇઝ઼ નાદા રબ્બહૂ અન્ની મસ્સનિયદ દુર્રુ વ અન્તા
ઔર અય્યૂબ કો (યાદ કરો) જબ ઉસને અપને રબ કો પુકારા કે મુઝે તકલીફ પહુંચી ઔર તૂ
અર-હ્મુર રાહિમીન ۝ ફસ્તજબ્ના લહૂ ફ-ક-શફ્ના મા બિહી મિન
સબ મહેર વાલોંસે બળ્હકર મહેર વાલા હૈ. તો હમને ઉસકી દુઆ સુન લી તો હમને દૂર કરદી જો

ضُرٍّ وَّاٰتَيْنٰهُ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ
عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعٰبِدِيْنَ ۝٨٤ وَاِسْمٰعِيْلَ
وَاِدْرِيْسَ وَذَا الْكِفْلِ ؕ كُلٌّ مِّنَ الصّٰبِرِيْنَ ۝٨٥
وَاَدْخَلْنٰهُمْ فِيْ رَحْمَتِنَا ؕ اِنَّهُمْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝٨٦
وَذَا النُّوْنِ اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ
نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِى الظُّلُمٰتِ اَنْ لَّاۤ اِلٰهَ
اِلَّاۤ اَنْتَ سُبْحٰنَكَ ۖ اِنِّىْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝٨٧
فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۙ وَنَجَّيْنٰهُ مِنَ الْغَمِّ ؕ وَكَذٰلِكَ
نُـْۨجِى الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٨٨ وَزَكَرِيَّاۤ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ
رَبِّ لَا تَذَرْنِىْ فَرْدًا وَّاَنْتَ خَيْرُ الْوٰرِثِيْنَ ۝٨٩
فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۫ وَوَهَبْنَا لَهٗ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا
لَهٗ زَوْجَهٗ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا يُسٰرِعُوْنَ فِى الْخَيْرٰتِ
وَيَدْعُوْنَنَا رَغَبًا وَّرَهَبًا ؕ وَكَانُوْا لَنَا خٰشِعِيْنَ ۝٩٠

દુર્રિંવ્ વ આ-તય્નાહુ અહ્-લહૂ
તકલીફ ઉસે થી, ઔર હમને ઉસે ઉસકે ઘર વાલે

વ મિસ્લહુમ મ-અહુમ રહ્-મતમ
ઔર ઉનકે સાથ ઉતને હી ઔર અતા કિએ

મિન ઇન્દિના વ ઝિક્રા લિલ
અપને પાસ સે રહમત ફરમાકર ઔર

આબિદીન ○ વ ઇસ્માઈલ વ ઇદરીસ
બન્દગી વાલોં કે લિએ નસીહત. ઔર ઈસમાઈલ ઔર ઈદરીસ

વ ઝલ કિફ્લ ط કુલ્લુમ મિનસ્
ઔર ઝુલ કિફ્લ કો (યાદ કરો) વો સબ

સાબિરીન ۝ વ અદ્ખલ્નાહુમ ફી
સબ્ર વાલે થે. ઔર ઉન્હેં હમને

રહ્-મતિના ط ઇન્નહુમ મિનસ્ સાલિહીન ○ વ ઝન્નૂનિ
અપની રહમત મેં દાખિલ કિયા બેશક વો હમારે કુરબે ખાસ કે સઝાવારોં મેં હૈં. ઔર ઝુન્નૂન કો (યાદ કરો)

ઇઝ્ ઝ-હબ મુગાદિબન ફ-ઝન્ન અલ્લન નક્દિર અ-લય્હિ
જબ ચલા ગુસ્સે મેં ભરા તો ગુમાન કિયા કે હમ ઉસપર તંગી ન કરેંગે

ફ-નાદા ફિઝ્ ઝુલુમાતિ અલ લૉ ઇલાહ ઇલ્લૉ અન્ત સુબ્હા-નક ۝
તો અન્ધેરિયોં મેં પુકારા, કોઈ મા'બૂદ નહીં સિવા તેરે પાકી હૈ તુઝકો,

ઇન્ની કુન્તુ મિનઝ્ ઝાલિમીન ۝ ફસ્તજબ્ના લહૂ ۷ વ
બેશક મુઝસે બે-જા હુવા. તો હમને ઉસકી પુકાર સુન લી, ઔર

નજ્જય્નાહુ મિનલ ગમ્મ ط વ કઝાલિક નુન્જિલ મુઅ્-મિનીન ○
ઉસે ગમ સે નજાત બખ્શી, ઔર ઐસી હી નજાત દેંગે મુસલમાનોં કો.

વ ઝ-કરિય્યૉ ઇઝ્ નાદા રબ્બહૂ રબ્બિ લા ત-ઝરની ફર-દંવ્ વ અન્ત
ઔર ઝકરિયા કો જબ ઉસને અપને રબ કો પુકારા અય મેરે રબ મુઝે અકેલા ન છોળ ઔર તૂ

ખય્રુલ વારિસીન ۝ ફસ્તજબ્ના લહૂ ز વ વ-હબ્ના લહૂ યહ્યા વ
સબસે બેહતર વારિસ. તો હમને ઉસકી દુઆ કુબૂલ કી ઔર ઉસે યહયા અતા ફરમાયા ઔર

અસ્લહ્ના લહૂ ઝવ્જહ ط ઇન્નહુમ કાનૂ યુસારિઊન ફિલ ખય્રાતિ
ઉસકે લિએ ઉસકી બીબી સંવારી, બેશક વો ભલે કામોંમેં જલ્દી કરતે થે

વ યદઊ-નના ર-ગબંવ્ વ ર-હબા ط વ કાનૂ લના ખાશિઈન ○
ઔર હમેં પુકારતે થે ઉમ્મીદ ઔર ખૌફ સે ઔર હમારે હુઝૂર ગિળગિળાતે હૈં.

وَالَّتِيْٓ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهَا مِنْ رُّوْحِنَا
وَجَعَلْنٰهَا وَابْنَهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٩١﴾ اِنَّ هٰذِهٖٓ
اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۖ وَّاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْنِ ﴿٩٢﴾
وَتَقَطَّعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۭ كُلٌّ اِلَيْنَا رٰجِعُوْنَ ﴿٩٣﴾
فَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعْيِهٖ ۚ وَاِنَّا لَهٗ كٰتِبُوْنَ ﴿٩٤﴾ وَحَرٰمٌ عَلٰي قَرْيَةٍ
اَهْلَكْنٰهَآ اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰٓي اِذَا فُتِحَتْ
يَاْجُوْجُ وَمَاْجُوْجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَّنْسِلُوْنَ ﴿٩٦﴾
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ
اَبْصَارُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ يٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِيْ
غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٩٧﴾ اِنَّكُمْ وَمَا
تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ ۭ اَنْتُمْ لَهَا
وٰرِدُوْنَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ هٰٓؤُلَاۗءِ اٰلِهَةً مَّا وَرَدُوْهَا ۭ

وَكُلٌّ فِيْهَا منزل ٤

વલ્લતી અહ્-સનત ફર-જહા ફ-નફખ્ના
ઔર ઉસ ઔરત કો જિસને અપની પારસાઈ નિગાહ રખ્ખી
ફીહા મિર રૂહિના વ જઅલ્નાહા
તો હમને ઉસમેં અપની રૂહ ફૂંકી ઔર ઉસે
વબ્નહા આ-યતલ લિલ આ-લમીન O
ઔર ઉસકે બેટે કો સારે જહાન કે લિએ નિશાની બનાયા.
ઇન્ના હાઝિહી ઉમ્મતુકુમ ઉમ્મતંવ્
બેશક તુમ્હારા યે દીન એક હી દીન હૈ
વાહિ-દતંવ્ ۖ વ અના રબ્બુકુમ
ઔર મૈં તુમ્હારા રબ હૂં
ફઅ્-બુદૂન O વ ત-કત્તઊ અમ્રહુમ
તો મેરી ઈબાદત કરો. ઔર ઔરોંને અપને કામ
બય્-નહુમ ۭ કુલ્લુન ઇલય્ના રાજિઊન O ફ-મંય્ યઅ્મલ મિનસ્
આપસમેં ટુકળે ટુકળે કર લિએ, સબકો હમારી તરફ ફિરના હૈ. તો જો કુછ ભલે કામ કરે
સાલિહાતિ વહુવા મુઅ્-મિનુન ફલા કુફરાના લિ-સઅ્-યિહ ۚ વ ઇન્ના
ઔર હો ઈમાન વાલા તો ઉસકી કોશિશ કી બે-કદરી નહીં, ઔર હમ
લહૂ કાતિબૂન O વ હરામુન અલા કર-યતિન અહલક્નાહા અન્નહુમ
ઉસે લિખ રહે હૈં. ઔર હરામ હૈ ઉસ બસ્તી પર જિસે હમને હલાક કર દિયા કે
લા યરજિઊન O હત્તા ઇઝા ફુતિહત યઅ્-જૂજુ વ મઅ્-જૂજુ વહુમ
ફિર લૌટકર આએં. યહાં તક કે જબ ખોલે જાએંગે યાજૂજ વ માજૂજ ઔર વો
મિન કુલ્લિ હ-દબિંય્ યન્સિલૂન O વક્-ત-ર-બલ વઅ્-દુલ હક્કુ
હર બુલન્દી સે ઢલકતે હોંગે. ઔર કરીબ આયા સચ્ચા વા'દા,
ફ-ઇઝા હિયા શાખિ-સતુન અબ્સારુલ લઝીના ક-ફરૂ ۭ યા વય્-લના
તો જભી આંખેં ફટકર રેહ જાએંગી કાફિરોં કી, કે હાય હમારી ખરાબી
કદ કુન્ના ફી ગફ-લતિમ મિન હાઝા બલ કુન્ના ઝાલિમીન O
બેશક હમ ઈસસે ગફલત મેં થે બલ્કે હમ ઝાલિમ થે.
ઇન્નકુમ વમા તઅ્-બુદૂના મિન દૂનિલ્લાહિ હ-સબુ જહન્નમ ۭ
બેશક તુમ ઔર જો કુછ અલ્લાહ કે સિવા તુમ પૂજતે હો સબ જહન્નમ કે ઈંધન હો,
અન્તુમ લહા વારિદૂન O લવ્ કાના હાઉલાઇ આલિ-હતમ મા વ-રદૂહા ۭ
તુમ્હેં ઉસમેં જાના. અગર યે ખુદા હોતે જહન્નમ મેં ન જાતે,

وَكُلٌّ فِيهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَّهُمْ
فِيهَا لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا
الْحُسْنٰٓى ۙ اُولٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُوْنَ ﴿١٠١﴾ لَا يَسْمَعُوْنَ
حَسِيْسَهَا ۚ وَهُمْ فِيْ مَا اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٢﴾
لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰىهُمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ ۗ هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿١٠٣﴾
يَوْمَ نَطْوِي السَّمَآءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۗ كَمَا
بَدَاْنَآ اَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيْدُهٗ ۗ وَعْدًا عَلَيْنَا ۗ اِنَّا كُنَّا
فٰعِلِيْنَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُوْرِ مِنْۢ بَعْدِ الذِّكْرِ
اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصّٰلِحُوْنَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ فِيْ
هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ عٰبِدِيْنَ ﴿١٠٦﴾ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا
رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ اِنَّمَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ
اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٠٨﴾

વ કુલ્લુન ફીહા ખાલિદૂન O
ઔર ઉન સબકો હમેશા ઉસમેં રેહના.
લહુમ ફીહા ઝફીરુંવ્ વહુમ ફીહા લા
વો ઉસમેં રેકેંગે ઔર વો ઉસમેં કુછ ન
યસ્મઊન O ઇન્નલ લઝીના
સુનેંગે. બેશક વો જિનકે લિએ
સ-બક઼ત લહુમ મિન્નલ હુસ્ના ۷
હમારા વા'દા ભલાઈ કા હો ચુકા,
ઉલાઇકા અન્હા મુબ્અદૂન O
વો જહન્નમ સે દૂર રખ્ખે ગએ હૈં.
લા યસ્મઊના હસી-સહા ۚ વહુમ
વો ઉસકી ભનક ન સુનેંગે, ઔર વો
ફી મશ્તહત અન્ફુસુહુમ ખાલિદૂન O લા યહ઼ઝુનુહુમુલ ફ-ઝઉલ
અપની મન માનતી ખ્વાહિશોં મેં હમેશા રહેંગે. ઉન્હેં ગમ મેં ન ડાલેગી વો સબસે
અક્બરુ વ ત-તલક઼-કાહુમુલ મલાઇકહ ۖ હાઝા યવ્મુકુમુલ લઝી
બળી ઘબરાહટ ઔર ફરિશ્તે ઉનકી પેશવાઈ કો આએંગે, કે યે હૈ તુમ્હારા વો દિન જિસકા
કુન્તુમ તૂ-અદૂન O યવ્મા નત્વિસ સમાઆ ક-તય્યિસ સિજિલ્લિ
તુમસે વા'દા થા. જિસદિન હમ આસમાન કો લપેટેંગે જૈસે સિજિલ્લ ફરિશ્તા
લિલ કુતુબ ۖ કમા બદઅ્-ના અવ્વલા ખલ્કિન નુઈદુહ ۖ વઅ્-દન
નામએઆ'માલ કો લપેટતા હૈ, જૈસે પેહલે ઉસે બનાયા થા વૈસે હી ફિર કર દેંગે, યે વા'દા હૈ
અલય્ના ۖ ઇન્ના કુન્ના ફાઇલીન O વ લ-કદ ક-તબ્ના ફિઝ ઝબૂરિ
હમારે ઝિમ્મે, હમકો ઈસકા ઝરૂર કરના. ઔર બેશક હમને ઝબૂર મેં
મિમ બઅ્-દિઝ ઝિક્રિ અન્નલ અર્દા યરિસુહા ઇબાદિયસ સાલિહૂન O
નસીહત કે બાદ લિખ દિયા કે ઈસ ઝમીન કે વારિસ મેરે નેક બન્દે હોંગે.
ઇન્ના ફી હાઝા લ-બલાગુલ લિ-કવ્મિન આબિદીન O વમા
બેશક યે કુરઆન કાફી હૈ ઈબાદત વાલોં કો. ઔર
અરસલ્નાકા ઇલ્લા રહ઼-મતલ લિલ આ-લમીન O કુલ ઇન્નમા યૂહા
હમને તુમ્હેં ન ભેજા મગર રહમત સારે જહાન કે લિએ. તુમ ફરમાઓ મુઝે તો યહી વહી હોતી હૈ
ઇલય્યા અન્નમા ઇલાહુકુમ ઇલાહુંવ્ વાહિદ ۚ ફ-હલ અન્તુમ મુસ્લિમૂન O
કે તુમ્હારા ખુદા નહીં મગર એક અલ્લાહ, તો ક્યા તુમ મુસલમાન હોતે હો.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۖ وَإِنْ
أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ ۝ إِنَّهُ
يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ۝
وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ
حِينٍ ۝ قَالَ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ ۗ وَرَبُّنَا الرَّحْمَٰنُ
الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ۝

(٢٢) سُورَةُ الْحَجِّ مَدَنِيَّةٌ (١٠٣)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ ۚ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ
شَيْءٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ
عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا
وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ
عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ

ફ-ઇન ત-વલ્લવ્ ફ-કુલ આઝન્તુકુમ
ફિર અગર વો મુંહ ફેરેં તો ફરમા દો મૈંને તુમ્હેં લળાઈ કા
અલા સવાઅ્ ط વ ઇન અદરી
એ'લાન કર દિયા બરાબરી પર, ઔર મૈં ક્યા જાનૂં
અ-કરીબુન અન બઈદુમ મા તૂ-અદૂન ○
કે પાસ હૈ યા દૂર હૈ વો જો તુમ્હેં વા'દા દિયા જાતા હૈ.
ઇન્નહૂ યઅ-લમુલ જહરા મિનલ કવ્લિ
બેશક અલ્લાહ જાનતા હૈ આવાઝ કી બાત
વ યઅ-લમુ મા તક્તુમૂન ○ વ ઇન
ઔર જાનતા હૈ જો તુમ છુપાતે હો. ઔર
અદરી લ-અલ્લહૂ ફિત્નતુલ લકુમ
મૈં ક્યા જાનૂં શાયદ વો તુમ્હારી જાંચ હો
વ મતાઉન ઇલા હીન ○ કાલા રબ્બિહ-કુમ બિલ હક્ક ط
ઔર એક વક્ત તક બરતવાના. નબી ને અર્ઝ કી કે અય મેરે રબ હક્ક ફૈસલા ફરમા દે,
વ રબ્બુનર રહ્માનુલ મુસ્તઆનુ અલા મા તસિફૂન ۝
ઔર હમારે રબ રહમાન હી કી મદદ દરકાર હૈ ઉન બાતોં પર જો તુમ બતાતે હો.

સૂરતુલ હજ્જ

મદની હૈ, ઇસમેં (૭૮) આયતેં ઔર (૧૦) રુકૂઅ હૈ

બિસ્મિલ્લા હિર્રહમા નિર્રહીમ ○

અલ્લાહકે નામસે શુરૂઅ જો નિહાયત મેહરબાન રહેમવાલા

યૉ અય્યુહન નાસુત તકૂ રબ્બકુમ ج ઇન્ના ઝલ-ઝ-લતસ
અય લોગો ! અપને રબ સે ડરો, બેશક કયામત કા ઝલ્ઝલા
સા-અતિ શય્ઉન અઝીમ ○ યવ્મા તરવ્-નહા તઝ-હલુ
બળી સખ્ત ચીઝ હૈ. જિસદિન તુમ ઉસે દેખોગે
કુલ્લુ મુરદિ-અતિન અમ્મૉ અર્-દઅત વ ત-દઉ કુલ્લુ ઝાતિ
હર દૂધ પિલાને વાલી અપને દૂધ પીતે કો ભૂલ જાએગી ઔર હર
હમ્લિન હમ્લહા વ ત-રન નાસા સુકારા વમા હુમ બિ-સુકારા
ગાભની અપના ગાભ ડાલ દેગી ઔર તૂ લોગોંકો દેખેગા જૈસે નશે મેં હૈં ઔર નશેમેં ન હોંગે
વ લાકિન્ના અઝાબલ્લાહિ શદીદ ○ વ મિનન નાસિ મંય્ યુજાદિલુ
મગર હૈ યે કે અલ્લાહ કી માર કળી હૈ. ઔર કુછ લોગ વો હૈં કે અલ્લાહ કે મુઆમલે મેં ઝગળતે હૈં

فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطٰنٍ مَّرِيْدٍ ۝ ٣
كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهٗ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهٗ يُضِلُّهٗ وَ
يَهْدِيْهِ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ۝ يٰاَيُّهَا النَّاسُ
اِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنٰكُمْ
مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ
مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَّغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ؕ
وَنُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَآءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْٓا اَشُدَّكُمْ ۚ
وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى
اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔا ؕ
وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْۢبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
بَهِيْجٍ ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ

ફિલ્લાહિ બિ-ગય્રિ ઇલ્મિંવ્ વ
બે જાને બૂઝે ઔર

યત્તબિઉ કુલ્લ શય્તાનિમ મરીદ ૩
હર સરકશ શૈતાન કે પીછે હો લેતે હૈં.

કુતિબ અ-લય્હિ અન્નહૂ મન તવલ્લાહુ
જિસપર લિખ દિયા ગયા હૈ કે જો ઉસકી દોસતી કરેગા

ફ-અન્નહૂ યુદિલ્લુહૂ વ યહદીહિ ઇલા
તો યે ઝરૂર ઉસે ગુમરાહ કર દેગા ઔર ઉસે

અઝાબિસ સઈર ૦ યા અય્યુહન નાસુ
અઝાબે દોઝખ કી રાહ બતાએગા. અય લોગો !

ઇન કુન્તુમ ફી રયબિમ મિનલ બઅ-સિ
અગર તુમ્હેં કયામત કે દિન જીને મેં કુછ શક હો

ફ-ઇન્ના ખ-લક્નાકુમ મિન તુરાબિન સુમ્મ મિન નુત્ફતિન સુમ્મ
તો યે ગૌર કરો કે હમને તુમ્હેં પૈદા કિયા મિટ્ટી સે ફિર પાની કી બૂંદ સે ફિર

મિન અ-લ-કતિન સુમ્મ મિમ મુદ્-ગતિમ મુખલ્લ-કતિંવ્ વ ગય્રિ
ખૂન કી ફટક સે ફિર ગોશ્ત કી બોટી સે નકશા બની ઔર બે

મુખલ્લ-કતિલ લિ-નુબય્યિન લકુમ ૭ વ નુકિર્રુ ફિલ અરહામિ મા નશાઉ
બની તાકે હમ તુમ્હારે લિએ અપની નિશાનિયાં ઝાહિર ફરમાએં, ઔર હમ ઠેહરાએ રખતે હૈં માઓં કે પેટ મેં જિસે ચાહેં

ઇલા અ-જલિમ મુસમ્મન સુમ્મ નુખ્રિજુકુમ તિફલન સુમ્મ લિ-તબ્લુગૂ
એક મુકર્રર મીઆદ તક ફિર તુમ્હેં નિકાલતે હૈં બચ્ચા ફિર ઇસલિએ કે તુમ અપની

અ-શુદ્-દકુમ ૮ વ મિન્કુમ મંય્ યુ-તવફ-ફા વ મિન્કુમ મંય્ યુરદ્-દુ
જવાની કો પહુંચો, ઔર તુમમેં કોઈ પેહલે હી મર જાતા હૈ ઔર કોઈ

ઇલા અર-ઝલિલ ઉમુરિ લિ-કય્લા યઅ-લમ મિમ બઅ-દિ ઇલ્મિન
સબમેં નિકમ્મી ઉમ્ર તક ડાલા જાતા હૈ કે જાનને કે બાદ કુછ ન જાને,

શયઆ ૭ વ ત-રલ અરદ હામિ-દતન ફ-ઇઝા અન્ઝલ્ના અ-લય્હલ
ઔર તૂ ઝમીન કો દેખે મુરઝાઈ હુઈ ફિર જબ હમને ઉસપર પાની ઉતારા

મા-અહ-તઝ્-ઝત વ ર-બત વ અમ્બતત્ મિન કુલ્લિ ઝવ્જિમ
તરો તાઝા હુઈ ઔર ઉભર આઈ ઔર હર રૌનકદાર જોળા ઉગા લાઈ.

બહીજ ૦ ઝાલિક બિ-અન્નલ્લાહ હુવલ હક્કુ વ અન્નહૂ યુહયિલ
યે ઇસલિએ હૈ કે અલ્લાહ હી હક્ક હૈ ઔર યે કે વો મુરદે જિલાએગા

الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ۙ وَّاَنَّ السَّاعَةَ
اٰتِیَةٌ لَّا رَیْبَ فِیْهَا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ یَبْعَثُ مَنْ فِی
الْقُبُوْرِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یُّجَادِلُ فِی اللّٰهِ
بِغَیْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًی وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِیْرٍ ۙ ثَانِیَ
عِطْفِهٖ لِیُضِلَّ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ ؕ لَهٗ فِی الدُّنْیَا
خِزْیٌ وَّنُذِیْقُهٗ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِیْقِ ۝
ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ یَدٰكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَیْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِیْدِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰی
حَرْفٍ ۚ فَاِنْ اَصَابَهٗ خَیْرُ اِطْمَاَنَّ بِهٖ ۚ وَاِنْ
اَصَابَتْهُ فِتْنَةُ اِنْقَلَبَ عَلٰی وَجْهِهٖ ۚ خَسِرَ الدُّنْیَا
وَالْاٰخِرَةَ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِیْنُ ۝ یَدْعُوْا
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا یَضُرُّهٗ وَمَا لَا یَنْفَعُهٗ ؕ ذٰلِكَ
هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِیْدُ ۝ یَدْعُوْا لَمَنْ ضَرُّهٗۤ اَقْرَبُ

مِنْ نَّفْعِهٖ منزل ٤ 464

મવ્તા વ અન્નહૂ અલા કુલ્લિ
ઔર યે કે વો સબ
શય્ઇન કદીર ૦ વ અન્નસ સા-અતા
કુછ કર સકતા હૈ. ઔર ઇસલિએ કે કયામત
આતિ-યતુલ લા રય્બા ફીહા
આનેવાલી ઇસમેં કુછ શક નહીં,
વ અન્નલ્લાહા યબ્અસુ મન ફિલ
ઔર યે કે અલ્લાહ ઉઠાએગા ઉન્હેં જો
કુબૂર ૦ વ મિનન નાસિ મંય્
કબ્રોં મેં હૈં. ઔર કોઈ આદમી વો હૈ કે
યુજાદિલુ ફિલ્લાહિ બિ-ગય્રિ ઇલ્મિંવ્
અલ્લાહકે બારે મેં યૂં ઝગળતા હૈ કે ન તો ઇલ્મ
વલા હુદંવ્ વલા કિતાબિમ મુનીર ૦ સાનિયા ઇત્ફિહી લિ-યુદિલ્લા
ન કોઈ દલીલ ઔર ન કોઈ રૌશન નવિશ્તા. હક સે અપની ગરદન મોળે હુએ તાકે
અન સબીલિલ્લાહ ط લહૂ ફિદ દુન્યા ખિઝયુંવ્ વ નુઝીકુહૂ યવ્-મલ
અલ્લાહ કી રાહ સે બેહકાદે, ઉસકે લિએ દુનિયા મેં રુસવાઈ હૈ ઔર કયામત કે દિન હમ ઉસે
કિયા-મતિ અઝાબલ હરીક ૦ ઝાલિકા બિમા કદ્-દમત યદાકા
આગ કા અઝાબ ચખાએંગે. યે ઉસકા બદલા હૈ જો તેરે હાથોંને આગે ભેજા
વ અન્નલ્લાહા લય્સા બિ-ઝલ્લામિલ લિલ અબીદ ૦ વ મિનન નાસિ
ઔર અલ્લાહ બન્દોં પર ઝુલ્મ નહીં કરતા. ઔર કુછ આદમી
મંય્ યઅ્-બુદુલ્લાહા અલા હર્ફ ج ફ-ઇન અસા-બહૂ ખય્રુનિત્-મઅન્ના
અલ્લાહ કી બન્દગી એક કિનારે પર કરતે હૈં, ફિર અગર ઉન્હેં કોઈ ભલાઈ પહુંચ ગઈ જબ તો ચૈન સે હૈં,
બિહ ج વ ઇન અસાબત્હુ ફિત્નતુનિન ક-લબા અલા વજ્હિહ
ઔર જબ કોઈ જાંચ આકર પળી મુંહ કે બલ પલટ ગએ,
ખસિરદ દુન્યા વલ આખિરહ ط ઝાલિકા હુવલ ખુસ્રાનુલ મુબીન ૦
દુનિયા ઔર આખિરત દોનોં કા ઘાટા, યહી હૈ સરીહ નુકસાન.
યદઊ મિન દૂનિલ્લાહિ માલા યદુર્રુહૂ વ માલા યન્ફઉહ ط
અલ્લાહકે સિવા ઐસે કો પૂજતે હૈં જો ઉનકા બુરા ભલા કુછ ન કરે,
ઝાલિકા હુવદ દલાલુલ બઈદ ૦ યદઊ લ-મન દર્રુહૂ અક-રબુ
યહી હૈ દૂર કી ગુમરાહી. ઐસે કો પૂજતે હૈં જિસકે નફા' સે નુકસાન કી તવક્કોઅ ઝિયાદા હૈ,

مِنْ نَّفْعِهٖ ؕ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَشِيْرُ ۝ اِنَّ
اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا
يُرِيْدُ ۝ مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَّنْصُرَهُ اللّٰهُ فِى
الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَآءِ ثُمَّ
لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهٗ مَا يَغِيْظُ ۝
وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ
مَنْ يُّرِيْدُ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا
وَالصّٰبِـِٕيْنَ وَالنَّصٰرٰى وَالْمَجُوْسَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا ۖ
اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۝ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ
لَهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ وَالنُّجُوْمُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَآبُّ

وكثيرٌ منزل ٤ 465

મિન નફ-ઇહ ط લ-બિઅ-સલ મવ્લા
બેશક ક્યા હી બુરા મૌલા
વ લ-બિઅ-સલ અશીર ○ ઇન્નલ્લાહ
ઔર બેશક ક્યા હી બુરા રફીક બેશક અલ્લાહ
યુદખિલુલ લઝીના આ-મનૂ વ
દાખિલ કરેગા ઉન્હેં જો ઈમાન લાએ ઔર
અમિલુસ સાલિહાતિ જન્નાતિન તજરી
ભલે કામ કિએ બાગોંમેં
મિન તહતિહલ અન્હાર ط ઇન્નલ્લાહ
જિનકે નીચે નહરેં રવાં, બેશક અલ્લાહ
યફ-અલુ મા યુરીદ ○ મન કાના
કરતા હૈ જો ચાહે. જો
યઝુન્નુ અલ્લંય્ યન્સુ-રહુલ્લાહુ ફિદ દુન્યા વલ આખિ-રતિ
યે ખયાલ કરતા હો કે અલ્લાહ અપને નબી કી મદદ ન ફરમાએગા દુનિયા ઔર આખિરત મેં
ફલ યમ્દુદ બિ-સ-બબિન ઇલસ સમાઇ સુમ્મલ યક્તઅ્ ફલ યન્ઝુર
તો ઉસે ચાહિએ કે ઉપર કો એક રસ્સી તાને ફિર અપને આપકો ફાંસી દે લે ફિર દેખે
હલ યુઝહિબન્ના કય્દુહૂ મા યગીઝ ○ વ કઝાલિકા અન્ઝલ્નાહુ
કે ઉસકા યે દાંવ કુછ લે ગયા ઉસ બાતકો જિસકી ઉસે જલન હૈ. ઔર બાત યહી હૈ કે હમને યે કુરઆન
આયાતિમ બય્યિનાતિંવ્ ج વ અન્નલ્લાહ યહદી મંય્ યુરીદ ○
ઉતારા રૌશન આયતેં ઔર યે કે અલ્લાહ રાહ દેતા હૈ જિસે ચાહે.
ઇન્નલ લઝીના આ-મનૂ વલ્લઝીના હાદૂ વસ્સાબિઈના વન્નસારા વલ
બેશક મુસલમાન ઔર યહૂદી ઔર સિતારા પરસ્ત ઔર નસરાની ઔર
મજૂસા વલ્લઝીના અશરકૂ ۖ ઇન્નલ્લાહ યફસિલુ બય્-નહુમ યવ્-મલ
આતિશ પરસ્ત ઔર મુશરિક, બેશક અલ્લાહ ઈન સબમેં કયામત કે દિન ફૈસલા કર દેગા,
કિયામહ ج ઇન્નલ્લાહ અલા કુલ્લિ શય્ઇન શહીદ ○ અ-લમ તરા
બેશક હર ચીઝ અલ્લાહ કે સામને હૈ. ક્યા તુમને ન દેખા
અન્નલ્લાહ યસ્જુદુ લહૂ મન ફિસ સમાવાતિ વ મન ફિલ અરદિ
કે અલ્લાહ કે લિએ સજદા કરતે હૈં વો જો આસમાનોં ઔર ઝમીન મેં હૈ
વશ્શમ્સુ વલ ક-મરુ વન્નુજૂમુ વલ જિબાલુ વશ શ-જરુ વદ દવાબ્બુ
ઔર સૂરજ ઔર ચાંદ ઔર તારે ઔર પહાળ ઔર દરખ્ત ઔર ચૌપાએ

وَكَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ ۖ وَكَثِيْرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۖ
وَمَنْ يُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّكْرِمٍ ۖ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ
مَا يَشَآءُ ۩ ﴿١٨﴾ هٰذٰنِ خَصْمٰنِ اخْتَصَمُوْا فِيْ رَبِّهِمْ
فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ ۖ
يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوْسِهِمُ الْحَمِيْمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ
بِهٖ مَا فِيْ بُطُوْنِهِمْ وَالْجُلُوْدُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَّقَامِعُ
مِنْ حَدِيْدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا مِنْ
غَمٍّ اُعِيْدُوْا فِيْهَا ۗ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٢٢﴾
اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا
مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا
حَرِيْرٌ ﴿٢٣﴾ وَهُدُوْٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهُدُوْٓا
اِلٰى صِرَاطِ الْحَمِيْدِ ﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

વ કસીરુમ મિનન નાસ ط વ
ઔર બહુત આદમી, ઔર
કસીરુન હક્કા અ-લય્હિલ અઝાબ ط
બહુત વો હૈં જિનપર અઝાબ મુકર્રર હો ચુકા,
વ મંય્ યુહિનિલ્લાહુ ફમા લહૂ મિમ
ઔર જિસે અલ્લાહ ઝલીલ કરે ઉસે કોઈ
મુક્રિમ ط ઇન્નલ્લાહ યફ-અલુ
ઈઝઝત દેનેવાલા નહીં, બેશક અલ્લાહ
મા યશાઅ્ (સજદહ) ۩ હાઝાનિ
જો ચાહે કરે. યે
ખસ્માનિખ્-ત-સમૂ ફી રબ્બિહિમ ز
દો ફરીક હૈં કે અપને રબ મેં ઝગળે,
ફલ્લઝીના ક-ફરૂ કુત્તિઅત લહુમ સિયાબુમ મિન નાર ط
તો જો કાફિર હુએ ઉનકે લિએ આગ કે કપળે બ્યૂંતે ગએ હૈં,
યુસબ્બુ મિન ફવ્કિ રુઊસિહિમુલ હમીમ ۞ યુસ્હરુ બિહી મા ફી
ઔર ઉનકે સરોં પર ખૌલતા પાની ડાલા જાએગા. જિસસે ગલ જાએગા જો કુછ
બુતૂનિહિમ વલ જુલૂદ ۞ વ લહુમ મકામિઉ મિન હદીદ ○
ઉનકે પેટોંમેં હે ઔર ઉનકી ખાલેં. ઔર ઉનકે લિએ લોહે કે ગુર્ઝ હૈં.
કુલ્લમૉ અરાદૂ અંય્ યખ્રુજૂ મિન્હા મિન ગમ્મિન ઉઈદૂ ફીહા ق
જબ ઘુંટન કે સબબ ઉસમેંસે નિકલના ચાહેંગે ઔર ફિર ઉસીમેં લૌટા દિએ જાએંગે,
વ ઝૂકૂ અઝાબલ હરીક ۞ ઇન્નલ્લાહ યુદખિલુલ લઝીના
ઔર હુકમ હોગા કે ચખો આગ કા અઝાબ. બેશક અલ્લાહ દાખિલ કરેગા ઉન્હેં જો
આ-મનૂ વ અમિલુસ સાલિહાતિ જન્નાતિન તજરી મિન તહતિહલ
ઈમાન લાએ ઔર અચ્છે કામ કિએ બહિશ્તોં મેં જિનકે નીચે નહરેં બહેં
અન્હારુ યુહલ્લવ્ના ફીહા મિન અસાવિરા મિન ઝ-હબિંવ્ વ લુઅ-લુઆ ط
ઉસમેં પેહનાએ જાએંગે સોને કે કંગન ઔર મોતી,
વ લિબાસુહુમ ફીહા હરીર ○ વ હુદૂ ઇલત તય્યિબિ મિનલ કૌલ ج
ઔર વહાં ઉનકી પોશાક રેશમ હૈ. ઔર ઉન્હેં પાકીઝા બાત કી હિદાયત કી ગઈ,
વ હુદૂ ઇલા સિરાતિલ હમીદ ○ ઇન્નલ લઝીના ક-ફરૂ
ઔર સબ ખૂબિયોં સરાહે કી રાહ બતાઈ ગઈ. બેશક વો જિન્હોંને કુફ્ર કિયા

وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
الَّذِيْ جَعَلْنٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءَ ِۨالْعَاكِفُ فِيْهِ
وَالْبَادِ ؕ وَمَنْ يُّرِدْ فِيْهِ بِاِلْحَادٍۭ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ
مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝ وَاِذْ بَوَّاْنَا لِاِبْرٰهِيْمَ مَكَانَ ع
الْبَيْتِ اَنْ لَّا تُشْرِكْ بِيْ شَيْـًٔا وَّطَهِّرْ بَيْتِيَ
لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْقَآئِمِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ۝
وَاَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَاْتُوْكَ رِجَالًا وَّعَلٰى
كُلِّ ضَامِرٍ يَّاْتِيْنَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيْقٍ ۝
لِّيَشْهَدُوْا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ فِيْۤ
اَيَّامٍ مَّعْلُوْمٰتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْۢ بَهِيْمَةِ
الْاَنْعَامِ ۚ فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْبَآئِسَ الْفَقِيْرَ ۝
ثُمَّ لْيَقْضُوْا تَفَثَهُمْ وَلْيُوْفُوْا نُذُوْرَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوْا
بِالْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ۝ ذٰلِكَ ۗ وَمَنْ يُّعَظِّمْ حُرُمٰتِ

વ યસુદ્દૂના અન સબીલિલ્લાહિ
ઔર રોકતે હૈં અલ્લાહ કી રાહ
વલ મસ્જિદિલ હરામિલ લઝી
ઔર ઇસ અદબ વાલી મસ્જિદ સે જિસે
જઅલ્નાહુ લિન્નાસિ સવા-અનિલ
હમને સબ લોગોં કે લિએ મુકર્રર કિયા કે ઇસમેં એક સા હક હૈ
આકિફુ ફીહિ વલ બાદ ط વ મંય્ યુરિદ
વહાં કે રેહનેવાલે ઔર પરદેસી કા, ઔર જો
ફીહિ બિ-ઇલહાદિમ બિ-ઝુલ્મિન
ઉસમેં કિસી ઝિયાદતી કા નાહક ઇરાદા કરે
નુઝિકહુ મિન અઝાબિન અલીમ ع
હમ ઉસે દર્દનાક અઝાબ ચખાએંગે.
વ ઇઝ બવ્વઅ-ના લિ-ઇબ્રાહીમ મકાનલ બય્તિ અલ્લા તુશ્રિક બી
ઔર જબકે હમને ઇબ્રાહીમ કો ઇસ ઘર કા ઠિકાના ઠીક બતા દિયા ઔર હુકમ દિયા કે મેરા કોઈ શરીક ન કર
શય્અંવ્ વ તહ્હિર બય્તિય લિત્તાઇફીન વલ કાઇમીન
ઔર મેરા ઘર સુથરા રખ તવાફ વાલોં ઔર એ'તેકાફ વાલોં
વર રુક-કઇસ સુજૂદ ○ વ અઝ્-ઝિન ફિન્નાસિ બિલ હજ્જિ
ઔર રુકૂઅ સજ્દે વાલોં કે લિએ. ઔર લોગોંમેં હજ્જ કી આમ નિંદા કરદે
યઅ-તૂક રિજાલંવ્ વ અલા કુલ્લિ દામિરિંય્ યઅ-તીન મિન કુલ્લિ
વો તેરે પાસ હાઝિર હોંગે પ્યાદા ઔર હર દુબ્લી ઊંટની પર કે હર
ફજ્જિન અમીક ○ લિ-યશહદૂ મનાફિઅ લહુમ વ યઝકુરુસ્મલ્લાહિ
દૂર કી રાહસે આતી હૈં. તાકે વો અપના ફાયદા પાએં ઔર અલ્લાહકા નામ લેં
ફી અય્યામિમ મઅ-લૂમાતિન અલા મા ર-ઝ-કહુમ મિમ બહી-મતિલ
જાને હુએ દિનોં મેં ઇસપર કે ઉન્હેં રોઝી દી બે-ઝબાન
અન્આમ ج ફ-કુલૂ મિન્હા વ અત્ઇમુલ બાઇસલ ફકીર ○
ચૌપાએ, તો ઉનમેંસે ખુદ ખાઓ ઔર મુસીબત ઝદા મોહતાજ કો ખિલાઓ.
સુમ્મલ યકદૂ ત-ફ-સહુમ વલ યૂફૂ નુઝૂ-રહુમ વલ યત્તવ્વફૂ
ફિર અપના મૈલ કુચેલ ઉતારેં ઔર અપની મન્નતેં પૂરી કરેં ઔર
બિલ બય્તિલ અતીક ○ ઝાલિક ط વ મંય્ યુઅઝ્ઝિમ હુરુમાતિલ-
ઇસ આઝાદ ઘર કા તવાફ કરેં. બાત યે હૈ, ઔર જો અલ્લાહ કી હુરમતોં કી તા'ઝીમ કરે

اللهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۚ وَ اُحِلَّتْ لَكُمُ
الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ
مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوْا قَوْلَ الزُّوْرِ ﴿٣٠﴾ حُنَفَآءَ
لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِيْنَ بِهٖ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ
فَكَاَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ
تَهْوِيْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ مَكَانٍ سَحِيْقٍ ﴿٣١﴾ ذٰلِكَ
وَمَنْ يُّعَظِّمْ شَعَآئِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوْبِ ﴿٣٢﴾
لَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ
اِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا
لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْۢ بَهِيْمَةِ
الْاَنْعَامِ ۗ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَلَهٗٓ اَسْلِمُوْا ۗ
وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِيْنَ ﴿٣٤﴾ الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ
وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ عَلٰى مَآ اَصَابَهُمْ

લાહિ ફ-હુવા ખ઼ય્રુલ લહૂ ઇન્દા
તો વો ઉસકે લિએ ઉસકે રબ કે યહાં ભલા હૈ,
રબ્બિહ ط વ ઉહિલ્લત લ-કુમુલ
ઔર તુમ્હારે લિએ હલાલ કિએ ગએ
અન્આમુ ઇલ્લા મા યુત્લા અ઼-લય્કુમ
બે-ઝબાન ચૌપાએ સિવા ઉનકે જિનકી મુમાનઅત તુમપર પઢી જાતી હૈ
ફજતનિબુર રિજસા મિનલ
તો દૂર હો બુતોં કી ગન્દગી સે
અવ્સાનિ વજતનિબૂ કવ્-લઝ્ ઝૂર ۝
ઔર બચો ઝૂટી બાત સે.
હુ-નફાઆ લિલ્લાહિ ગય્રા
એક અલ્લાહ કે હોકર કે
મુશ્રિકીના બિહ ط વ મંય્ યુશ્રિક બિલ્લાહિ ફ-કઅન્નમા ખ઼ર્રા
ઉસકા સાઝી કિસીકો ન કરો, ઔર જો અલ્લાહ કા શરીક કરે વો ગોયા ગિરા
મિનસ સમાઇ ફ-તખ્તફુહુત તય્રુ અવ્ તહવી બિહિર રીહુ ફી
આસમાન સે કે પરિન્દે ઉસે ઉચક લે જાતે હૈં યા હવા ઉસે
મકાનિન સહીક ۝ ઝાલિકા ۚ વ મંય્ યુઅ઼ઝ્ઝિમ શઆઇરલ્લાહિ
કિસી દૂર જગહ ફેંકતી હૈ. બાત યે હૈ, ઔર જો અલ્લાહ કે નિશાનોં કી તા'ઝીમ કરે
ફ-ઇન્નહા મિન તક્વલ કુલૂબ ۝ લકુમ ફીહા મનાફિઉ ઇલા
તો યે દિલોંકી પરહેઝગારી સે હૈ. તુમ્હારે લિએ ચૌપાયોંમેં ફાયદે હૈં
અ-જલિમ મુસમ્મન સુમ્મા મહિલ્લુહા ઇ-લલ બય્તિલ અ઼તીક ۝
એક મુકર્રરા મીઆદ તક ફિર ઉનકા પહુંચના હૈ ઉસ આઝાદ ઘર તક.
વ લિ-કુલ્લિ ઉમ્મતિન જઅલ્ના મન્સકલ લિ-યઝ્કુરુસ્મલ્લાહિ અલા મા
ઔર હર ઉમ્મત કે લિએ હમને એક કુરબાની મુકર્રર ફરમાઈ કે અલ્લાહ કા નામ લેં
ર-ઝ-કહુમ મિમ બહી-મતિલ અન્આમ ط ફ-ઇલાહુકુમ ઇલાહુંવ્ વાહિદુન
ઉસકે દિએ હુએ બે-ઝબાન ચૌપાયોં પર, તો તુમ્હારા મા'બૂદ એક મા'બૂદ હૈ
ફ-લહૂ અસ્લિમૂ ط વ બશ્શિરિલ મુખ્બિતીન ۝ અલ્લઝીના ઇઝા
તો ઉસીકે હુઝૂર ગરદન રખ્ખો, ઔર અય મહબૂબ ખુશી સુના દો ઉન તવાઝોઅ વાલોં કો. કે જબ
ઝુકિરલ્લાહુ વજિલત કુલૂબુહુમ વસ્સાબિરીના અલા મા અસા-બહુમ
અલ્લાહકા ઝિકર હોતા હૈ ઉનકે દિલ ડરને લગતે હૈં ઔર જો ઉફતાદ પળે ઉસકે સહને વાલે

وَالْمُقِيمِي الصَّلٰوةِ ۙ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۞
وَالْبُدْنَ جَعَلْنٰهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ لَكُمْ
فِيْهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۚ
فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوْبُهَا فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا
الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۚ كَذٰلِكَ سَخَّرْنٰهَا لَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۞ لَنْ يَّنَالَ اللّٰهَ لُحُوْمُهَا
وَلَا دِمَآؤُهَا وَلٰكِنْ يَّنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ ۚ
كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا
هَدٰىكُمْ ۚ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ ۞ اِنَّ اللّٰهَ يُدٰفِعُ
عَنِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ
كَفُوْرٍ ۞ اُذِنَ لِلَّذِيْنَ يُقٰتَلُوْنَ بِاَنَّهُمْ ظُلِمُوْا ۚ
وَاِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ لَقَدِيْرُ ۞ الَّذِيْنَ
اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّآ اَنْ يَّقُوْلُوْا

વલ મુક઼ીમિસ઼ સ઼લાતિ ۙ વ મિમ્મા
ઔર નમાઝ બરપા રખને વાલે, ઔર
ર-ઝક઼નાહુમ યુન્ફિક઼ૂન ○ વલ
હમારે દિએ સે ખર્ચ કરતે હૈં. ઔર
બુદના જઅલ્નાહા લકુમ મિન
કુરબાની કે ડીલદાર જાનવર ઊંટ ઔર ગાય હમને તુમ્હારે લિએ
શઆઇરિલ્લાહિ લકુમ ફીહા ખ઼ય્ર ۖ
અલ્લાહ કી નિશાનિયોં સે કિએ, તુમ્હારે લિએ ઉનમેં ભલાઈ હૈ,
ફઝ઼્કુરુસ્મલ્લાહિ અ઼-લય્હા સ઼વાફ્-ફ ۚ
તો ઉનપર અલ્લાહ કા નામ લો એક પાંવ બંધે તીન પાંવ સે ખળે,
ફ-ઇઝ઼ા વ-જબત જુનૂબુહા ફ-કુલૂ મિન્હા
ફિર જબ ઉનકી કરવટેં ગિર જાએં તો ઉનમેંસે ખુદ ખાઓ
વ અત્ઇમુલ ક઼ાનિઅ઼ા વલ મુઅ઼-તર્ર ۚ કઝ઼ાલિકા સખ઼્ખ઼ર્નાહા
ઔર સબ્રસે બૈઠનેવાલે ઔર ભીક માંગનેવાલે કો ખિલાઓ, હમને યૂંહી ઉનકો તુમ્હારે બસમેં દે દિયા
લકુમ લઅ઼લ્લકુમ તશ્કુરૂન ○ લંય્ યનાલલ્લાહા લુહૂમુહા
કે તુમ એહસાન માનો. અલ્લાહકો હરગિઝ ન ઉનકે ગોશ્ત પહુંચતે હૈં
વલા દિમાઉહા વ લાકિંય્ યનાલુહુત તક઼્વા મિન્કુમ ۚ
ન ઉનકે ખૂન હાં તુમ્હારી પરહેઝગારી ઉસતક બારયાબ હોતી હૈ,
કઝ઼ાલિકા સખ઼્ખ઼-રહા લકુમ લિ-તુકબ્બિરુલ્લાહા અલા મા હદાકુમ ۚ
યૂંહી ઉનકો તુમ્હારે બસમેં કર દિયા કે તુમ અલ્લાહકી બળાઈ બોલો ઈસપર કે તુમકો હિદાયત ફરમાઈ,
વ બશ્શિરિલ મુહ઼સિનીન ○ ઇન્નલ્લાહા યુદાફિઉ અ઼નિલ લઝ઼ીના
ઔર અય મહબૂબ ખુશખબરી સુનાઓ નેકી વાલોંકો. બેશક અલ્લાહ બલાએં ટાલતા હૈ મુસલમાનોં કી,
આ-મનૂ ۚ ઇન્નલ્લાહા લા યુહ઼િબ્બુ કુલ્લા ખ઼વ્વાનિન કફૂર ۞
બેશક અલ્લાહ દોસ્ત નહીં રખતા હર બળે દગાબાઝ નાશુકરે કો.
ઉઝ઼િના લિલ્લઝ઼ીના યુક઼ા-તલૂના બિ-અન્નહુમ ઝ઼ુલિમૂ ۚ
પરવાનગી અતા હુઈ ઉન્હેં જિનસે કાફિર લળતે હૈં ઈસ બિના પર કે ઉનપર ઝુલ્મ હુવા,
વ ઇન્નલ્લાહા અ઼લા નસ઼્રિહિમ લ-ક઼દીર ۞ અલ્લઝ઼ીના ઉખ઼્રિજૂ
ઔર બેશક અલ્લાહ ઉનકી મદદ કરને પર ઝરૂર કાદિર હૈ. વો જો
મિન દિયારિહિમ બિ-ગ઼ય્રિ હક઼્કિ઼ન ઇલ્લા અંય્ યકૂલૂ
અપને ઘરોંસે નાહક નિકાલે ગએ સિર્ફ ઈતની બાત પર કે ઉન્હોંને કહા

رَبُّنَا اللّٰهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَّصَلَوٰتٌ
وَّمَسٰجِدُ يُذْكَرُ فِيْهَا اسْمُ اللّٰهِ كَثِيْرًا ۗ
وَلَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيْزٌ ۝ اَلَّذِيْنَ اِنْ مَّكَّنّٰهُمْ فِي الْاَرْضِ
اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوْا
بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ
الْاُمُوْرِ ۝ وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّعَادٌ وَّثَمُوْدُ ۝ وَقَوْمُ
اِبْرٰهِيْمَ وَقَوْمُ لُوْطٍ ۝ وَّاَصْحٰبُ مَدْيَنَ ۚ وَكُذِّبَ
مُوْسٰى فَاَمْلَيْتُ لِلْكٰفِرِيْنَ ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۚ
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ۝ فَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ
اَهْلَكْنٰهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى

عروشها منزل ٤ 470

રબ્બુનલ્લાહ ط વ લવ્લા
હમારા રબ અલ્લાહ હૈ, ઔર

દફ઼ઉલ્લાહિન નાસ। બઅ્-દહુમ
અલ્લાહ અગર આદમિયોં મેં એક કો

બિ-બઅ્-દિ઼લ લ-હુદ્-દિમત સ઼વામિઉ
દૂસરે સે દફા' ન ફરમાતા તો ઝરૂર ઢા દી જાતીં ખાનકાહેં

વ બિ-યઉંવ્ વ સ઼-લવાતુંવ્ વ મસાજિદુ
ઔર ગિરજા ઔર કલીસે ઔર મસ્જિદેં

યુઝ્-કરુ ફ઼ીહસ્મુલ્લાહિ કસ઼ીરા ط
જિનમેં અલ્લાહકા બ-કસરત નામ લિયા જાતા હૈ

વ લ-યન્સુરન્નલ્લાહુ મંય્ યન્સુરુહ ط
ઔર બેશક અલ્લાહ ઝરૂર મદદ ફરમાએગા ઉસકી જો ઉસકે દીન કી મદદ કરેગા,

ઇન્નલ્લાહ। લ-ક઼વિય્યુન અ઼ઝીઝ ○ અલ્લઝીના। ઇમ
બેશક ઝરૂર અલ્લાહ કુદરત વાલા ગાલિબ હૈ. વો લોગ કે અગર હમ ઉન્હેં

મક-કન્નાહુમ ફિલ અરદ઼િ અક઼ામુસ઼ સ઼લાત। વ આ-તવુઝ
ઝમીનમેં કાબૂ દેં તો નમાઝ બરપા રખ્ખેં ઔર

ઝકાત। વ અ-મરૂ બિલ મઅ્-રૂફ઼િ વ ન-હવ્ અ઼નિલ મુન્કર ط
ઝકાત દેં ઔર ભલાઈ કા હુકમ કરેં ઔર બુરાઈ સે રોકેં,

વ લિલ્લાહિ આ઼ક઼િ-બતુલ ઉમૂર ○ વ ઇંય્ યુકઝ્-ઝિ઼બૂક। ફ-ક઼દ
ઔર અલ્લાહ હી કે લિએ સબ કામોંકા અન્જામ. ઔર અગર યે તુમ્હારી તકઝીબ કરતે હૈં તો બેશક

કઝ્-ઝબત ક઼બ્લહુમ ક઼વ્મુ નુહિંવ્ વ આ઼દુંવ્ વ સ઼મૂદ ठे વ ક઼વ્મુ
ઇનસે પેહલે ઝુટલા ચુકી હૈ નૂહ કી કૌમ ઔર આદ ઔર સમૂદ. ઔર

ઇબ્રાહીમ। વ ક઼વ્મુ લૂતિંવ્ ठे વ અસ઼્હાબુ મદ્યન ح વ કુઝ્ઝિ઼બ।
ઇબ્રાહીમ કી કૌમ ઔર લૂત કી કૌમ. ઔર મદયન વાલે, ઔર મૂસા કી તકઝીબ હુઈ

મૂસા ફ-અમ્લય્તુ લિલ કાફ઼િરીન। સુમ્મ। અ-ખ઼ઝ્તુહુમ ح
તો મૈંને કાફિરોં કો ઢીલ દી ફિર ઉન્હેં પકડા,

ફ-કય્ફ઼। કાન। નકીર ○ ફ-ક-અય્યિમ મિન ક઼ર્-યતિન
તો કૈસા હુવા મેરા અઝાબ. ઔર કિતની હી બસ્તિયાં

અહ્-લક્નાહા વહિય। ઝ઼ાલિ-મતુન ફ-હિય। ખ઼ાવિ-યતુન અ઼લા
હમને ખપા દીં કે વો સિતમગાર થીં તો અબ વો અપની છતોં પર ઢહી પડી હૈં

عُرُوۡشِهَا وَبِئۡرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَّقَصۡرٍ مَّشِيۡدٍ ۝٤٥
اَفَلَمۡ يَسِيۡرُوۡا فِى الۡاَرۡضِ فَتَكُوۡنَ لَهُمۡ قُلُوۡبٌ
يَّعۡقِلُوۡنَ بِهَاۤ اَوۡ اٰذَانٌ يَّسۡمَعُوۡنَ بِهَا ۚ فَاِنَّهَا لَا
تَعۡمَى الۡاَبۡصَارُ وَلٰـكِنۡ تَعۡمَى الۡقُلُوۡبُ الَّتِىۡ
فِى الصُّدُوۡرِ ۝٤٦ وَيَسۡتَعۡجِلُوۡنَكَ بِالۡعَذَابِ
وَلَنۡ يُّخۡلِفَ اللّٰهُ وَعۡدَهٗ ؕ وَاِنَّ يَوۡمًا عِنۡدَ
رَبِّكَ كَاَلۡفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوۡنَ ۝٤٧ وَكَاَيِّنۡ
مِّنۡ قَرۡيَةٍ اَمۡلَيۡتُ لَهَا وَهِىَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ
اَخَذۡتُهَا ۚ وَاِلَىَّ الۡمَصِيۡرُ ۝٤٨ قُلۡ يٰۤاَيُّهَا
النَّاسُ اِنَّمَاۤ اَنَا لَـكُمۡ نَذِيۡرٌ مُّبِيۡنٌ ۝٤٩ فَالَّذِيۡنَ
اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمۡ مَّغۡفِرَةٌ وَّرِزۡقٌ
كَرِيۡمٌ ۝٥٠ وَالَّذِيۡنَ سَعَوۡا فِىۡۤ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيۡنَ
اُولٰۤـئِكَ اَصۡحٰبُ الۡجَحِيۡمِ ۝٥١ وَمَاۤ اَرۡسَلۡنَا مِنۡ

ઉરૂશિહા ز વ બિઅ્-રિમ મુઅત્ત-લતિંવ્
ઔર કિતને કુંવે બેકાર પડે
વ કસ્રિમ મશીદ ○ અ-ફ-લમ યસીરૂ
ઔર કિતને મહેલ ગચ કિએ હુએ. તો ક્યા
ફિલ અરદિ ફ-તકૂના લહુમ કુલૂબુંય્
ઝમીન મેં ન ચલે કે ઉનકે દિલ હોં
યઅ્-કિલૂના બિહા અવ્ આઝાનુંય્
જિનસે સમઝેં યા કાન હોં
યસ્મઊના બિહા ج ફ-ઇન્નહા લા
જિનસે સુનેં, તો યે કે
તઅ્-મલ અબ્સારુ વ લાકિન તઅ્-મલ
આંખેં અન્ધી નહીં હોતી બલ્કે
કુલૂબુલ લતી ફિસ્ સુદૂર ○ વ યસ્તઅ્-જિલૂ-નકા બિલ અઝાબિ
વો દિલ અન્ધે હોતે હૈં જો સીનોંમેં હૈં. ઔર યે તુમસે અઝાબ માંગને મેં જલ્દી કરતે હૈં
વ લંય્ યુખ્લિફલ્લાહુ વઅ્-દહ ط વ ઇન્ના યવ્-મન ઇન્દા
ઔર અલ્લાહ હરગિઝ અપના વા'દા ઝૂટા ન કરેગા, ઔર બેશક
રબ્બિકા ક-અલ્ફિ સ-નતિમ મિમ્મા તઉદ્-દૂન ○ વ ક-અય્યિમ
તુમ્હારે રબ કે યહાં એક દિન ઐસા હૈ જૈસે તુમ લોગોંકી ગિનતી મેં હઝાર બરસ. ઔર કિતની
મિન કર્-યતિન અમ્લય્તુ લહા વહિયા ઝાલિ-મતુન સુમ્મા
બસ્તિયાં કે હમને ઉનકો ઢીલ દી ઉસ હાલ પર કે વો સિતમગાર થીં ફિર
અ-ખઝ્તુહા ج વ ઇલય્યલ મસીર ۸ કુલ યા અય્યુહન નાસુ
મૈંને ઉન્હેં પકડા ઔર મેરી હી તરફ પલટકર આના હૈ. તુમ ફરમાદો કે અય લોગો!
ઇન્નમા અના લકુમ નઝીરુમ મુબીન ۸ ફલ્લઝીના
મૈં તો યહી તુમ્હારે લિએ સરીહ ડર સુનાનેવાલા હૂં. તો જો
આ-મનૂ વ અમિલુસ્ સાલિહાતિ લહુમ મગ્ફિ-રતુંવ્ વ રિઝ્કુન
ઈમાન લાએ ઔર અચ્છે કામ કિએ ઉનકે લિએ બખ્શિશ હૈ ઔર ઇઝ્ઝત કી રોઝી.
કરીમ ○ વલ્લઝીના સ-અવ્ ફી આયાતિના મુઆજિઝીના
ઔર વો જો કોશિશ કરતે હૈં હમારી આયતોંમેં હારજીત કે ઇરાદે સે
ઉલાઇકા અસ્હાબુલ જહીમ ○ વમા અર્સલ્ના મિન
વો જહન્નમી હૈં. ઔર હમને

قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ وَّلَا نَبِيٍّ اِلَّآ اِذَا تَمَنّٰۤى اَلْقَى
الشَّيْطٰنُ فِيْۤ اُمْنِيَّتِهٖ ۚ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِى
الشَّيْطٰنُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيٰتِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
حَكِيْمٌ ۝٥٢ لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِى الشَّيْطٰنُ فِتْنَةً
لِّلَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْقَاسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ ؕ
وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَفِيْ شِقَاقٍۭ بَعِيْدٍ ۝٥٣ وَّلِيَعْلَمَ
الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ
فَيُؤْمِنُوْا بِهٖ فَتُخْبِتَ لَهٗ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ
لَهَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٥٤
وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ
حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَاْتِيَهُمْ عَذَابُ
يَوْمٍ عَقِيْمٍ ۝٥٥ اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ؕ يَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ

ક઼બ્લિક। મિર રસૂલિંવ્ વલા નબિય્યિન
તુમસે પેહલે જિતને રસૂલ યા નબી ભેજે
ઇલ્લૉ ઇઝ઼ા તમન્નૉ અલ્કશ શય્તા઼નુ
સબપર કભી યે વાકિઆ ગુઝરા હૈ કે જબ ઉન્હોંને પઢા તો શૈતાન ને ઉનકે પઢને
ફી઼ ઉમ્નિય્યતિહ ج ફ-યન્સખુલ્લાહુ મા
મેં લોગોં પર કુછ અપની તરફ સે મિલા દિયા, તો મિટા દેતા હૈ અલ્લાહ
યુલ્કિ઼શ શય્તા઼નુ સુમ્મ। યુહ઼કિમુલ્લાહુ
ઉસ શૈતાન કે ડાલે હુએ કો, ફિર અલ્લાહ અપની
આયાતિહ ط વલ્લાહુ અ઼લીમુન હ઼કીમ ○
આયતેં પક્કી કર દેતા હૈ. ઔર અલ્લાહ ઈલ્મો હિકમત વાલા હૈ.
લિ-યજ઼અલ। મા યુલ્કિ઼શ શય્તા઼નુ
તાકે શૈતાન કે ડાલે હુએ કો
ફિત્નતલ લિલ્લઝ઼ીન। ફી ક઼ુલૂબિહિમ મ-રદુંવ્ વલ ક઼ાસિ-યતિ
ફિત્ના કરદે ઉનકે લિએ જિનકે દિલોંમેં બીમારી હૈ ઔર જિનકે દિલ સખ્ત હૈં
ક઼ુલૂબુહુમ ط વ ઇન્નઝ઼ ઝ઼ાલિમીન। લફી શિક઼ાકિ઼મ બઈદ ○
ઔર બેશક સિતમગાર ધુરકે (બળે દરજે કે) ઝગળાલૂ હૈં.
વ લિ-યઅ-લમલ લઝ઼ીન। ઊતુલ ઇલ્મ। અન્નહુલ હક઼્ક઼ુ મિર
ઔર ઈસલિએ કે જાન લેં વો જિનકો ઈલ્મ મિલા હૈ કે વો તુમ્હારે રબ કે પાસ સે હક્ક હૈ
રબ્બિક। ફ-યુઅ-મિનૂ બિહી ફ-તુખ્બિત। લહૂ ક઼ુલૂબુહુમ ط
તો ઉસપર ઈમાન લાએં તો ઝુક જાએં ઉસકે લિએ ઉનકે દિલ
વ ઇન્નલ્લાહ। લ-હાદિલ લઝ઼ીન। આ-મનૂ ઇલા સિ઼રાતિમ
ઔર બેશક અલ્લાહ ઈમાન વાલોંકો સીધી રાહ ચલાને વાલા હૈ.
મુસ્તક઼ીમ ○ વલા યઝાલુલ લઝ઼ીન। ક-ફરૂ ફી મિર-યતિમ મિન્હુ
ઔર કાફિર ઈસસે હમેશા શક મેં રહેંગે
હ઼ત્તા તઅ-તિ-યહુમુસ સા-અ઼તુ બગ઼્તતન અવ્ યઅ-તિ-યહુમ
યહાં તક કે ઉનપર કયામત આ જાએ અચાનક યા ઉનપર ઐસે દિન કા
અ઼ઝાબુ યવ્મિન અ઼ક઼ીમ ○ અલ મુલ્કુ યવ્-મઇઝ઼િલ લિલ્લાહ ط
અઝાબ આએ જિસકા ફલ ઉનકે લિએ કુછ અચ્છા ન હો. બાદશાહી ઉસ દિન અલ્લાહ હી કી હૈ
યહ઼કુમુ બય્-નહુમ ط ફલ્લઝ઼ીન। આ-મનૂ વ અ઼મિલુસ સાલિહાતિ ફી
વો ઉનમેં ફૈસલા કર દેગા, તો જો ઈમાન લાએ ઔર અચ્છે કામ કિએ

جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا
فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِيْنَ
هَاجَرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوْٓا اَوْ مَاتُوْا
لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ
خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَّرْضَوْنَهٗ ؕ
وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ﴿٥٩﴾ ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ
عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوْقِبَ بِهٖ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ
لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ﴿٦٠﴾ ذٰلِكَ
بِاَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ
فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٦١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ
اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ هُوَ
الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ
تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۫ فَتُصْبِحُ

જન્નાતિન નઈમ ૦ વલ્લઝ઼ીના ક-ફ઼રૂ
વો ચૈન કે બાગોંમેં હૈં. ઔર જિન્હોંને કુફ્ર કિયા
વ કઝ઼્-ઝ઼બૂ બિ-આયાતિના ફ-ઉલાઇક
ઔર હમારી આયતેં ઝુટલાઈ ઉનકે
લહુમ અઝ઼ાબુમ મુહીન ૦ વલ્લઝ઼ીના
લિએ ઝિલ્લત કા અઝાબ હૈ. ઔર વો જિન્હોંને
હા-જરૂ ફી સબીલિલ્લાહિ સુમ્મા કુતિલૂ
અલ્લાહ કી રાહમેં અપને ઘરબાર છોળે ફિર મારે ગએ
અવ્ માતૂ લ-યરઝુકન્નહુમુલ્લાહુ રિઝ્કન
યા મર ગએ તો અલ્લાહ ઝરૂર ઉન્હેં અચ્છી રોઝી દેગા,
હ઼-સના ط વ ઇન્નલ્લાહ લ-હુવ ખ઼યરુર
ઔર બેશક અલ્લાહકી રોઝી સબસે બેહતર હૈ.
રાઝિક઼ીન ૦ લ-યુદખ઼િલન્નહુમ મુદ્-ખ઼લંય્ યર્દ્વ-નહ ط
ઝરૂર ઉન્હેં ઐસી જગહ લે જાએગા જિસે વો પસન્દ કરેંગે,
વ ઇન્નલ્લાહ લ-અ઼લીમુન હ઼લીમ ૦ ઝાલિક ج વ મન આ-ક઼બ
ઔર બેશક અલ્લાહ ઈલ્મ ઔર હિલ્મ વાલા હૈ. બાત યે હૈ, ઔર જો બદલા લે
બિ-મિસ઼્લિ મા ઊક઼િબ બિહી સુમ્મા બુગ઼િય અ઼-લય્હિ
જૈસી તકલીફ પહુંચાઈ ગઈ થી ફિર ઉસપર ઝિયાદતી કી જાએ
લ-યન્સુરન્નહુલ્લાહ ط ઇન્નલ્લાહ લ-અ઼ફુવ્વુન ગ઼ફૂર ૦ ઝ઼ાલિક
તોબેશક અલ્લાહ ઉસકી મદદ ફરમાએગા, બેશક અલ્લાહ મુઆફ કરનેવાલા બખ્શનેવાલા હૈ. યે
બિ-અન્નલ્લાહ યૂલિજુલ લય્લ ફિન્નહારિ વ યૂલિજુન નહાર
ઈસલિએ કે અલ્લાહ તઆલા રાતકો ડાલતા હૈ દિનકે હિસ્સે મેં ઔર દિન કો લાતા હૈ
ફિલ લય્લિ વ અન્નલ્લાહ સમીઉમ બસ઼ીર ૦ ઝ઼ાલિક
રાત કે હિસ્સે મેં ઔર ઈસલિએ કે અલ્લાહ સુનતા દેખતા હૈ. યે
બિ-અન્નલ્લાહ હુવલ હક઼્ક઼ુ વ અન્ન મા યદઊન મિન દૂનિહી
ઈસલિએ કે અલ્લાહ હી હક્ક હૈ ઔર ઉસકે સિવા જિસે પૂજતે હૈં
હુવલ બાતિ઼લુ વ અન્નલ્લાહ હુવલ અ઼લિય્યુલ કબીર ૦ અ-લમ
વહી બાતિલ હૈ ઔર ઈસલિએ કે અલ્લાહ હી બુલન્દી બળાઈ વાલા હૈ. ક્યા
તર અન્નલ્લાહ અન્ઝલ મિનસ સમાઇ મા-અન ز ફ-તુસ્બિહુલ
તૂને ન દેખા કે અલ્લાહ ને આસમાન સે પાની ઉતારા તો સુબહ કો

الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۗ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝٦٣ لَهُ مَا
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝٦٤ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا
فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
بِإِذْنِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝٦٥
وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۗ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝٦٦ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا
مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي الْأَمْرِ
وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ ۝٦٧
وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝٦٨
اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ۝٦٩ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي

અર્દુ મુખ્દર્-રહ ز ઇન્નલ્લાહ
ઝમીન હરિયાલી હો ગઈ, બેશક અલ્લાહ
લતીફુન ખબીર ق લહૂ મા ફિસ
પાક ખબરદાર હૈ. ઉસીકા માલ હૈ જો કુછ
સમાવાતિ વમા ફિલ અર્દ ط વ
આસમાનોં મેં હૈ ઔર જો કુછ ઝમીન મેં હૈ, ઔર
ઇન્નલ્લાહ લહુવલ ગનિય્યુલ હમીદ ق
બેશક અલ્લાહ હી બે-નિયાઝ સબ ખૂબિયોં સરાહા હૈ.
અ-લમ તરા અન્નલ્લાહ સખ્ખરા
ક્યા તૂને ન દેખા કે અલ્લાહ ને તુમ્હારે બસ મેં કર દિયા
લકુમ મા ફિલ અર્દિ વલ ફુલ્કા
જો કુછ ઝમીન મેં હૈ ઔર કશ્તી
તજરી ફિલ બહરિ બિ-અમ્રિહ ط વ યુમ્સિકુસ સમાઆ અન
કે દરિયામેં ઉસકે હુકમ સે ચલતી હૈ, ઔર વો રોકે હુએ હૈ આસમાન કો કે
ત-કઆ અ-લલ્ અર્દિ ઇલ્લા બિ-ઇઝનિહ ط ઇન્નલ્લાહ બિન્નાસિ
ઝમીન પર ન ગિર પળે મગર ઉસકે હુકમ સે, બેશક અલ્લાહ આદમિયોં પર
લ-રઊફુર રહીમ O વ હુવલ્લઝી અહયાકુમ ز સુમ્મ યુમીતુકુમ
બળી મહેર વાલા મેહરબાન હૈ. ઔર વહી હૈ જિસને તુમ્હેં ઝિન્દા કિયા, ફિર તુમ્હેં મારેગા
સુમ્મ યુહયીકુમ ط ઇન્નલ ઇન્સાના લ-કફૂર O લિ-કુલ્લિ ઉમ્મતિન
ફિર તુમ્હેં જિલાએગા, બેશક આદમી બળા ના-શુકરા હૈ. હર ઉમ્મત કે લિએ
જઅલ્ના મન્સકન હુમ નાસિકૂહુ ફલા યુનાઝિઉન્નકા ફિલ
હમને ઈબાદત કે કાઈદે બના દિએ કે વો ઉનપર ચલે તો હરગિઝ વો તુમસે ઈસ મુઆમલે મેં
અમ્રિ વદ્ઉ ઇલા રબ્બિક ط ઇન્નકા લ-અલા હુદમ મુસ્તકીમ O
ઝગળા ન કરેં ઔર અપને રબ કી તરફ બુલાઓ, બેશક તુમ સીધી રાહ પર હો.
વ ઇન જા-દલૂકા ફ-કુલિલ્લાહુ અઅ્-લમુ બિમા તઅ્-મલૂન O
ઔર અગર વો તુમસે ઝગળેં તો ફરમા દો કે અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ તુમ્હારે કોતક.
અલ્લાહુ યહકુમુ બય્-નકુમ યવ્-મલ કિયા-મતિ ફીમા કુન્તુમ
અલ્લાહ તુમપર ફૈસલા કર દેગા કયામત કે દિન જિસ બાતમેં
ફીહિ તખ્તલિફૂન O અ-લમ તઅ્-લમ અન્નલ્લાહ યઅ્-લમુ મા ફિસ
ઈખ્તેલાફ કરતે હો. કયા તૂને ન જાના કે અલ્લાહ જાનતા હૈ જો કુછ

السَّمَآءِ وَ الْاَرْضِ ۚ اِنَّ ذٰلِكَ فِيْ كِتٰبٍ ۚ اِنَّ
ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝ وَ يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّ مَا لَيْسَ لَهُمْ
بِهٖ عِلْمٌ ۚ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ۝ وَاِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِ الَّذِيْنَ
كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ۚ يَكَادُوْنَ يَسْطُوْنَ بِالَّذِيْنَ
يَتْلُوْنَ عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ۚ قُلْ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ
مِّنْ ذٰلِكُمْ ۚ اَلنَّارُ ۚ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚ
ع وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ
فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ ۚ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ لَنْ يَّخْلُقُوْا ذُبَابًا وَّلَوِ اجْتَمَعُوْا لَهٗ ۚ
وَاِنْ يَّسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْـًٔا لَّا يَسْتَنْقِذُوْهُ
مِنْهُ ۚ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَ الْمَطْلُوْبُ ۝ مَا قَدَرُوا

સમાઇ વલ અર્દ્ ઇન્ન ઝ઼ાલિક
આસમાનોં ઔર ઝમીનમેં હૈ, બેશક યે સબ

ફી કિતાબ ઇન્ન ઝ઼ાલિક
એક કિતાબ મેં હૈ, બેશક યે

અલલ્લાહિ યસીર ૦ વ યઅ્-બુદૂન
અલ્લાહ પર આસાન હૈ. ઔર

મિન દૂનિલ્લાહિ મા લમ યુનઝ્ઝિલ
અલ્લાહકે સિવા ઐસોં કો પૂજતે હૈં જિનકી

બિહી સુલ્તાનંવ્ વમા લય્સ લહુમ
કોઈ સનદ ઉસને ન ઉતારી ઔર ઐસોં કો જિનકા ખુદ ઉન્હેં

બિહી ઇલ્મ વમા લિઝ઼ ઝ઼ાલિમીન
કુછ ઈલ્મ નહીં, ઔર સિતમગારોં કા

મિન નસ઼ીર ૦ વ ઇઝા તુત્લા અ-લય્હિમ આયાતુના
કોઈ મદદગાર નહીં. ઔર જબ ઉનપર હમારી રૌશન આયતેં પળ્હી જાએં

બય્યિનાતિન તઅ્-રિફુ ફી વુજૂહિલ લઝ઼ીન ક-ફરુલ મુન્કર
તો તુમ ઉનકે ચેહરોં પર બિગળને કે આસાર દેખોગે જિન્હોંને કુફ્ર કિયા,

યકાદૂન યસ્તૂન બિલ્લઝીન યત્લૂન અ-લય્હિમ આયાતિના
કરીબ હૈ કે લિપટ પળેં ઉનકો જો હમારી આયતેં ઉનપર પળ્હતે હૈં,

કુલ અ-ફઉનબ્બિઉકુમ બિ-શર્રિમ મિન ઝ઼ાલિકુમ અન્નાર
તુમ ફરમા દો ક્યા મૈં તુમ્હેં બતા દૂં જો તુમ્હારે ઈસ હાલસે ભી બદતર હૈ, વો આગ હૈ,

વ-અ-દહલ્લાહુલ લઝ઼ીન ક-ફરૂ વ બિઅ્-સલ મસ઼ીર
અલ્લાહને ઉસકા વા'દા દિયા હૈ કાફિરોં કો, ઔર ક્યા હી બુરી પલટને કી જગહ.

યાૅ અય્યુહન નાસુ દુરિબ મ-સ઼લુન ફસ્તમિઊ લહ
અય લોગો ! એક કહાવત ફરમાઈ જાતી હૈ ઈસે કાન લગાકર સુનો,

ઇન્નલ લઝીન તદઊન મિન દૂનિલ્લાહિ લંય્ યખ્લુકૂ ઝુબાબંવ્
વો જિન્હેં અલ્લાહ કે સિવા તુમ પૂજતે હો એક મખ્ખી ન બના સકેંગે

વ લ-વિજત-મઊ લહ વ ઇંય્ યસ્લુબ્હુમુઝ઼ ઝુબાબુ શય્અલ
અગરચે સબ ઉસપર ઈકટ્ઠે હો જાએં, ઔર અગર મખ્ખી ઉનસે કુછ છીનકર લે જાએ

લા યસ્તન્કિઝૂહુ મિન્હ દઉફત્ તાલિબુ વલ મત્લૂબ ૦ મા ક-દરુલ-
તો ઉસસે છુળા ન સકેં, કિતના કમઝોર ચાહને વાલા ઔર વો જિસકો ચાહા. અલ્લાહ કી કદર ન જાની

اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِیٌّ عَزِیْزٌ ﴿۷۴﴾ اَللّٰهُ
یَصْطَفِیْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَّ مِنَ النَّاسِ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ سَمِیْعٌۢ بَصِیْرٌ ﴿۷۵﴾ یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ ؕ وَ اِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿۷۶﴾
یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا ارْكَعُوْا وَاسْجُدُوْا وَاعْبُدُوْا
رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَیْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۷۷﴾ وَجَاهِدُوْا
فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ ؕ هُوَ اجْتَبٰىكُمْ وَمَا جَعَلَ
عَلَیْكُمْ فِی الدِّیْنِ مِنْ حَرَجٍ ؕ مِلَّةَ اَبِیْكُمْ
اِبْرٰهِیْمَ ؕ هُوَ سَمّٰىكُمُ الْمُسْلِمِیْنَ ۙ۬ مِنْ قَبْلُ
وَفِیْ هٰذَا لِیَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِیْدًا عَلَیْكُمْ
وَتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ ۖۚ فَاَقِیْمُوا
الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوْا بِاللّٰهِ ؕ هُوَ
مَوْلٰىكُمْ ۚ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِیْرُ ﴿۷۸﴾

લાહ઼ા હ઼ક઼્ક઼ા ક઼દરિહ ط
જૈસી ચાહિએ થી,

ઇન્નલ્લાહ઼ા લ-ક઼વિય્યુન અ઼ઝીઝ ○
બેશક અલ્લાહ કુવ્વત વાલા ગાલિબ હે.

અલ્લાહુ યસ્તફ઼ી મિનલ
અલ્લાહ ચુન લેતા હૈ

મલાઇ-કતિ રુસુલંવ્ વ મિનન નાસ ط
ફરિશ્તોં મેંસે રસૂલ ઔર આદમિયોં મેંસે,

ઇન્નલ્લાહ઼ા સમીઉમ બસ઼ીર ○
બેશક અલ્લાહ સુનતા દેખતા હૈ.

યઅ્-લમુ મા બય્ના અય્દીહિમ
જાનતા હૈ જો ઉનકે આગે હૈ

વમા ખ઼લ્ફહુમ ط વ ઇલલ્લાહિ તુર્-જઉલ ઉમૂર ○
ઓર જો ઉનકે પીછે હે, ઓર સબ કામોં કી રુજૂઅ અલ્લાહ કી તરફ હે.

યૉ અય્યુહલ લઝ઼ીના આ-મનુર્-કઊ વસ્જુદૂ વઅ્-બુદૂ
અય ઈમાન વાલો ! રુકૂઅ ઔર સજદા કરો ઔર અપને રબ કી બન્દગી કરો

રબ્બકુમ વફ-અલુલ ખ઼ય્રા લ-અલ્લકુમ તુફલિહૂન (સજદહ) ○
ઔર ભલે કામ કરો ઈસ ઉમ્મીદ પર કે તુમ્હેં છુટકારા હો.

વ જાહિદૂ ફિલ્લાહિ હ઼ક઼્ક઼ા જિહાદિહ ط હુવજ્તબાકુમ વમા જ-અ઼લા
ઔર અલ્લાહ કી રાહમેં જિહાદ કરો જૈસા હક હે જિહાદ કરને કા, ઉસને તુમ્હેં પસન્દ કિયા ઓર

અ઼-લય્કુમ ફિદ દીનિ મિન હ઼-રજ ط મિલ્લતા અબીકુમ ઇબ્રાહીમ ط
તુમ પર દીન મેં કુછ તંગી ન રખ્ખી, તુમ્હારે બાપ ઈબ્રાહીમ કા દીન,

હુવા સમ્માકુમુલ મુસ્લિમીના ۙ મિન ક઼બ્લુ વ ફી હાઝ઼ા લિ-યકૂનર
અલ્લાહને તુમ્હારા નામ મુસલમાન રખ્ખા હે, અગલી કિતાબોંમેં ઔર ઈસ કુરઆન મેં તાકે

રસૂલુ શહીદન અ઼-લય્કુમ વ તકૂનૂ શુ-હદાઆ અ઼-લન નાસ ○
રસૂલ તુમ્હારા નિગહબાન વ ગવાહ હો ઔર તુમ ઔર લોગોં પર ગવાહી દો,

ફ-અક઼ીમુસ઼ સ઼લાતા વ આતુઝ઼ ઝકાતા વઅ્-તસિમૂ બિલ્લાહ ط
તો નમાઝ બરપા રખ્ખો ઔર ઝકાત દો ઔર અલ્લાહ કી રસ્સી મઝબૂત થામ લો,

હુવા મવ્લાકુમ ط ફ-નિઅ્-મલ મવ્લા વ નિઅ્-મન નસ઼ીર ○
વો તુમ્હારા મૌલા હે, તો ક્યા હી અચ્છા મૌલા ઔર ક્યા હી અચ્છા મદદગાર.